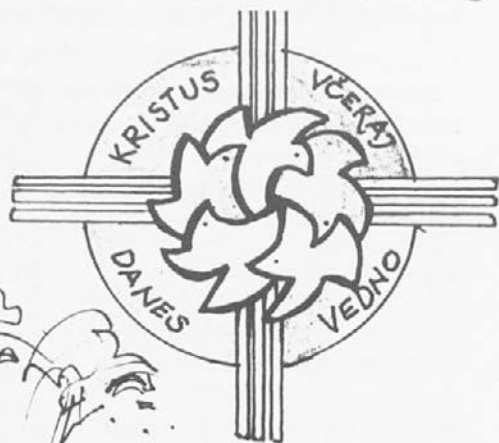

Print Post Approved
PP318852/0020

misli

THOUGHTS

LETO
YEAR 47
DECEMBER 1998

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) Katarina Mahnič + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

Z letošnjim adventom začnemo tretje - zadnje - leto priprave na jubilejno leto 2000. Posvečeno je razmišljanju o nebeškem Očetu. On je tisti, ki je v svoji ljubezni poslal Sina na svet in pošilja Svetega Duha. On je dobri Oče, ki skrbi za nas še bolj kot za ptice pod nebom in lilije na polju. Zato naj bi letos ob jaslicah premišljevali tudi o ljubezni Očeta, ki je poslal na svet svojega edinega Sina. "Kako nam torej ne bo z njim vsega podaril," vzklika apostol. Oviri za njegovo ljubeznivo delovanje sta samo greh in nevera. Adventna in božična doba sta morda najbolj primeren čas cerkvenega leta za rast v veri in za očiščenje duše.

Zahvaljujemo se slovenskim umetnikom v Avstraliji, ki so se odzvali vabilu, naj pošljejo svoje božične motive! V reviji lahko občudujete lepo zbirko njihovih del.

Naročnina za novo leto ostaja ista (o cenah si lahko preberete na vrhu te strani). Male ovojnice so zanjo, na ovitku pri vašem naslovu pa vam letnica pove, do kdaj imate naročnino poravnano.

Januarja bo vročina in počitnice, februarja pa vas bomo, upam, spet obiskali z novo revijo. Pišite nam!

M. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

- ZORAN CILENŠEK - Špela
 ALPSKI KVINTET - Na Brezjah že zvon zvoni
 LOJZE SLAK - Popotnik 1
 LOJZE SLAK - Popotnik 2
 BIG BEN - Stara mama
 LOJZE SLAK - Raj pod Triglavom
 LOJZE SLAK - Stari spomini
 SIMONA WEIS - Mati, največji uspehi
 ZATE SLOVENIJA - različni izvajalci
 SEM RIBENČAN URBAN
 ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Otoček sredi jezera
 HENČEK - Moje uspešnice
 ZLATKO DOBRIČ - Sedem dolgih let
 ANSAMBEL BRATOV AVSENIK - Vse življenje same želje
 MELODIJE MORJA IN SONCA - Največji uspehi
 MAGNET - Polnočni poljub in največji uspehi
 BRATJE IZ OPLOTNICE - Pesem nikoli ne umre
 ALPSKI KVINTET - Veselo po domače
 ANSAMBEL LOJZETA SLAKA - Iz bogate glasbene skrinje

Gornje in druge kasete (poglejte v junijsko številko Misli) lahko naročite po pošti. Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Na njej sta simbolno upodobljeni obe domovini, Slovenija in Avstralija. Na fotografiji pa so slovenske testene jaslice, kakršne so izdelovali predvsem na Dolenjskem in v Beli krajini. To bogato, a skorajda pozabljeno slovensko izročilo smo vam na kratko predstavili na straneh božičnih Misli, skupaj z receptom zanje.

Zbudimo se iz spanja

p. Simon Peter Berlec

Zbudimo se iz spanja, adventni čas je spet, veselo vest naznanja, da pride Bog na svet. Z brezmadežno Marijo, se nanj pripravimo, s ponižnostjo, dobroto, srce ovenčajmo. Gospod na srca trka, odprimo mu jih vsi, naj vsaka misel mrka od nas se poslovi.

Vse, kar se ponavlja, pogosto zmanjšuje naše občudovanje. Pri tem tudi duhovniki nismo izvzeti. Naj bo pokrajina še tako lepa, z zvezdami posuto nebo še tako privlačno, pesem še tako melodična, če se s temi stvarmi srečujemo dan na dan, otopi naše čudenje, ne čutimo več tistega pozitivnega, čustvenega odnosa do njih. Tako se lahko zgodi tudi z našim adventom in božičem.

Gospodov prihod na zemljo... Skušajmo se vživeti v veličastnost tega dogodka. Gluha, nepredirna noč pokriva zemljo. V tej noči je vse noč. Nebo je noč, zemlja je noč, narava je noč. Na nebu ni ne lune ne zvezd, ki bi to noč omilile, tam se razprostira le neizmerno črno pregrinjalo, ki še povečuje temo na zemlji. "Glej, tema pokriva zemljo in ljudstva mrak..." In potem pride trenutek.

Marie Plut, Mildura: Mir

Leto 47, št. 12
December 1998

- Zbudimo se iz spanja
- p. Simon Peter Berlec - stran 289
- Voščilo uredništva - stran 291
- Božičnik - testene jaslice
- Marija Korošec - stran 292
- Jubilej patra Valerijana
- stran 294
- Sv. Rafael Sydney
- p. Valerijan - stran 295
- Naše nabirke - stran 297
- S ponosmo reči smem...
- dr. Edi Gobec, II. del - stran 298
- Križem avstralske Slovenije
- stran 300
- Sveti Frančišek Asiški
- Marija Kmetova - stran 304
- Tonček iz Potoka
- p. Bazilij Valentin - stran 306
- Sv. družina Adelaide
- p. Janez - stran 308
- Pismo o slovenščini VI.
- Mirko Mahnič - stran 310
- Sv Ciril in Metod Melbourne
- p. Metod - stran 311
- Izpod Triglava - stran 314
- Kotiček mladih
Kaj pričakuješ od božiča?
- stran 316
- Božična Zgodba
- Barbara Smrdel - stran 317
- Razvedrilo - stran 318

**Kot nedolžen,
neškodljiv otrok
živi v upanju in veruje,
veruj v sebi.
In mir in zadovoljstvo
bosta sledila.**

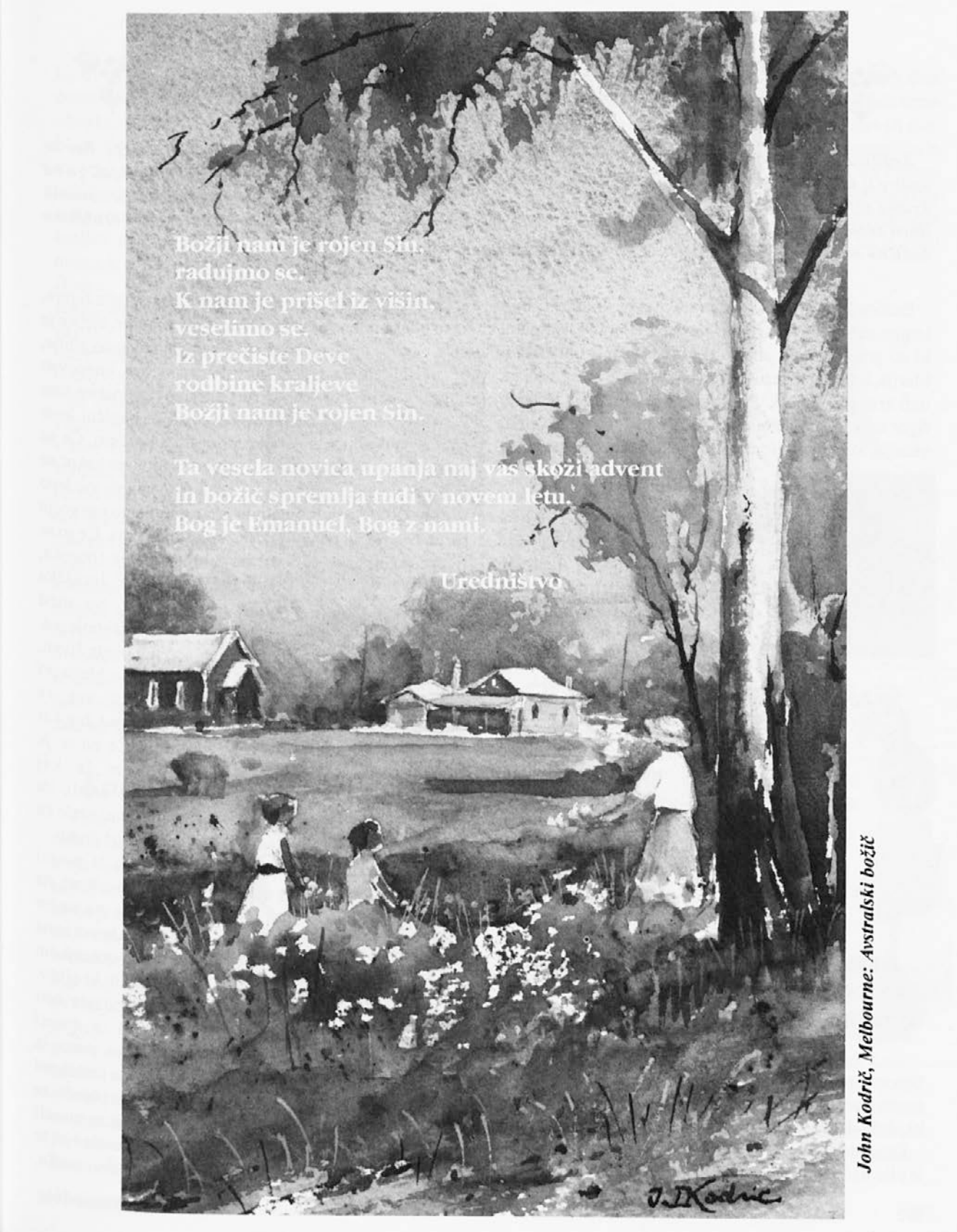
Lily Eggleston, Bachus Marsh

V dolgotrajni noči kipeče gore daleč na obzorju zaznajo nekaj svetlega (tisti, ki so kdaj v gorah doživeli sončni vzhod, bodo to najbolj razumeli). Svetloba se širi in se kot slap razlije po zemlji. To je dan! Res veličasten prehod od noči k dnevu. Bog predre nebo in pride na zemljo. In to samo zato, ker nam je želel razodeti, kako zna Bog ljubiti do konca, do zadnjih meja.

S prvo adventno nedeljo začenjamo novo cerkveno leto. Za večino ljudi, tudi vernih kristjanov, je to komaj opazen dogodek. Začetek novega leta, 1. januar, praznujemo vse drugače. Izražamo si želje in voščila za srečno novo leto v upanju in pričakovanju, da se bo vsaj nekaj uresničilo, a tudi s strahom in negotovostjo, kaj nam bo novo leto prineslo. Začetek cerkvenega leta je bolj skrit in tih ter navadno brez posebnih voščil. Vendar pa je prav tako poln pričakovanja in novega upanja, pa tudi bojzani in negotovosti. Jezus sam nas vabi: "Pazite, čujte in molite!" Ko pravi čujte, nam želi povedati, naj ne zapiramo oči in srca, naj se ne prepuščamo brezčutnosti in otopeli vdanosti. Želi nam povedati, naj se zbudimo, odpremo oči in ušesa, duha in srce, naj pogledamo vase in okrog sebe.

In ko stopamo v advent, v neposredno pripravo na božični praznik, bi morda na vprašanje: "Koga čakate?" odgovorili: "Pričakujem Jezusa, ki prihaja kot Odrešenik. Res je adventni čas čas pričakovanja, pozabljamo pa, da ne čakamo samo mi, ampak da je na drugi strani Bog - Veliki čakajoči. Bog pričakuje tudi tebe, da vsak dan znova odpreš vrata svojega srca. Tudi če si zašel, te še vedno čaka, da se vrneš. In kaj boš sam oz. v svoji družini zares naredil – kaj bomo naredili v tem adventem času?"

Betlehemsko dete je znamenje odrešenja. Nekdo je zapisal: Če bi ljudje potrebovali napredek, bi Bog poslal znanstvenika. Če bi potrebovali moč in oblast, bi poslal vojskovodja in politika. Če bi potrebovali imetje in denar, bi poslal bogataša. Toda človek je potreboval ljubezen, dobroto in usmiljenje, odpuščanje in mir, zato je poslal Odrešenika, da bi svet odrešil, da bi ljudi spravil z Bogom in da bi ves svet napravil za svet bratov in sestra. S temi mislimi želim vsem skupaj globoko doživeti adventi čas z iskrenim srečanjem z Gospodom v zakramentu sprave in tisti pravi božični mir, katerega sreča in blagoslov naj sijeta tudi v novo leto.

Božji nam je rojen Sin,
radujmo se.
K nam je prišel iz višin,
veselimo se.
Iz prečiste Deve
rodbine kraljeve
Božji nam je rojen Sin.

Ta vesela novica upanja naj vas skozi advent
in božič spremlja tudi v novem letu.
Bog je Emanuel, Bog z nami.

Uredništvo

Božičnik – testene jaslice

Marija Korošec

Knjižica Marije Korošec Božičnik – testene jaslice je leta 1994 izšla pri celjski Mohorjevi družbi. Ker so jaslice iz krušnega testa v nekaterih slovenskih pokrajinah star, pa vendar danes skoraj pozabljeni običaj, ga na kratko oživljamo tudi za bralce Misli. Prav tako objavljamo »recept« za njih: sprostite v prihajajočih prazničnih dneh svoje ustvarjalne darove, pozabavajte se z oblikovanjem testa in polepšajte s pečenimi figurami družinsko božično mizo. Fotografija izdelanih testenih jaslic je na naslovnici Misli.

Božičnik je kruh, ki so ga peklo gospodinje v Beli krajini za božične praznike. Na tem kruhu so bile figure, ki so predstavljale jaslice. Iz testa so bili oblikovani Marija, Jožef, dete Jezušček, ovce, ptički, drevesa, večkrat tudi krava in osliček. Pri oblikovanju božičnih testenih figur smo sodelovali tudi otroci. To nam je bilo v veliko veselje, ker smo tudi mi tako lahko nekaj prispevali za božični kruh.

Dan pred svetim večerom je mama zamesila testo iz bele moke in jajc. Testo je moralo biti trdo, tako kot za jušne rezance. Otroci smo posedli okrog mize.

Vsak je dobil nožek in nekaj testa, iz katerega smo delali ptičke, travo, drevesa in morda tudi kakšno ovčko. Mama je oblikovala Marijo, Jožefa, Jezuščka, kravo in oslička. Vse te figure so bile narejene v enem večeru in so se sušile ob peči na narobe obrnjenem situ. Pri tem delu smo se pogovarjali in peli božične pesmi, katere nas je naučila mama.

Peli smo pesmi kot Tam stoji pa hlevček, Jožef in Marija gresta v mesto Betlehem in še druge stare božične pesmi, ki jih še danes radi zapojemo.

Drugi dan je mama zamesila testo za božični kruh. Testo je bilo narejeno iz bele moke, jajc, masla, kvasa, pač kar

je bilo pri hiši. Na vzhajajoči hlebec je postavila figure, ki so bile narejene prejšnji večer. Tako okrašen hlebec je dala v vročo krušno peč. Ker se vzhajajoče testo giblje, se z njim premikajo tudi figure. Pečen hlebec, imenovan božičnik, je postavila na mizo. Otroci in vsa družina smo nestrpno čakali na ta trenutek z mislijo: božični kruh nam bo pokazal, kaj nam bo prineslo novo leto. Če so ostale figure na kruhu tako, kot smo si želeli in kakor so bile postavljene pred peko, bo v prihajajočem letu vse lepo in prav. Če so se figure nagnile proti sredini, bo vse večje razumevanje pri hiši in družina bo ostala doma. Če so se figure razmaknile, se bo razšla tudi družina (poroka, služba, smrt). Če so figure Jožefa, Marije, Jezuščka

popokale, bo med letom pri hiši bolezen. Če so popokale živali, bo bolezen v hlevu pri živini. Na vse te prerokbe smo čez čas pozabili. Če pa se je med letom le kaj zgodilo, so dejali, da so nam to nakazale že figure na božičniku.

Božičnik je moral biti na mizi trikrat: na sveti večer, na večer pred novim letom in na večer pred praznikom svetih treh kraljev. Miza je morala biti pogrnjena s tremi

najlepšimi belimi prti, ki so bili pripravljene samo za redke prilike. Poleg božičnika je bil na mizi še novoletni kruh, okrašen samo s ptički iz testa. Tega smo pojedli za novo leto pri zajtrku. Božičnega blagoslova so morali biti deležni tudi kmečki pridelki. Poleg je morala biti še maslenka, polna žita, s strokom koruze, pehar sadja,

ključi od vinske kleti, za varnost pri hiši pa hišni ključi, denarnica in mašna knjižica. Oče je blagoslovil tako obloženo mizo z blagoslovljeno vodo, mi smo molili in peli božične pesmi.

Na praznik svetih treh kraljev sta šla oče in mama k zgodnji maši. Doma smo komaj čakali, da se vrneta. Pri zajtrku je mama razrezala božičnik na toliko kosov, kolikor je bilo članov družine. Figure pa je oče odnesel v hlev živini (kravam, konjem, ovcam). Vsak izmed nas je dobil svoj kos božičnega kruha, ki smo ga s slastjo pojedli, čeprav je bil star že štirinajst dni. V mojih mladih letih smo jedli bel kruh samo ob redkih prilikah in večjih praznikih, zato je bil ta kos belega kruha tako zaželen in dober.

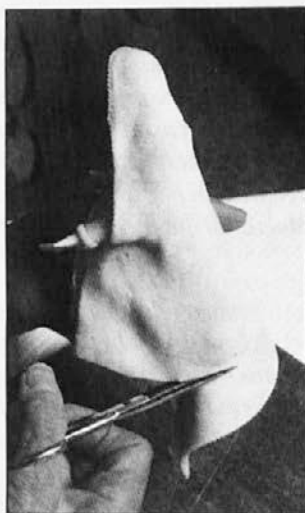

figure sem obdelala z ostrim nožičkom. Tako sem dala obrazom zaželeno obliko in izraz. Končno jih je bilo treba še obleči in ogrniti. Obleka se je sušila samo dan ali dva, ne več, ker bi se sicer tanko ogrinjalo ali plašč presušila in popokala. Naslednji dan se je izdelek pekel 5 do 7 minut pri 200 stopinjah Celzija. Na ta način so figure obdržale svojo obliko, niso pokale in se niso drobile. Tako narejene figure so obstojne in zdržijo tudi po več deset let. Z njimi okrasim božično mizo.

Kako delam božičnik danes

Ko sem postala samostojna gospodinja, sem tudi sama začela izdelovati in peči božični kruh, kot ga je delala moja mama. Obdržala sem ta stari običaj, ki je eden izmed najlepših spominov na moje otroštvo. Prišel pa je čas, ko ne jemo več radi starega kruha, čeprav je bel, pa tudi prerokovanje je izgubilo svoj čar. Zato sem začela premišljevati, kako bi izdelala figure za božičnik, da bi bile bolj obstojne in se ne bi drobile. Testu sem dodala eno jajce eno žlico belega mizarskega lepila, saj figur ne jemo. Delala sem jih postopoma. Najprej sem naredila glavo, oprsje in spodnji del telesa. V telo sem porinila paličico in z zobotrebce oblikovala obraz in drobne stvari. Izdelek sem zapičila na prerezano polovico krompirja, da se nemoteno suši. To se je sušilo pet do šest dni. Nato se je peklo v pečici 3 do 4 minute pri 200 stopinjah Celzija. Ko so začeli lasje rumeneti, je bil izdelek pečen. Že pečene

Recept za božičnik

Potrebujemo:

- belo moko
- dve jajci
- dve žlici belega mizarskega lepila
- oster koničast nožiček
- zobotrebce
- pet paličic (kot za ražnjiče)
- štiri krompirje
- plastično vrečko
- kozarec

Iz moke, enega jajca in ene žlice lepila zamesimo trdo testo. Testo naj bo še malo bolj trdo kot so rezanci za juho. Iz trdega testa, ki mora biti gladko, figure lažje oblikujemo. Lahko ga zamesimo tudi s strojem (multipraktik). Testo spravimo v vrečko, da se ne suši. Pod kozarec pa shranjujemo manjše koščke, ki ostajajo pri delu.

Bogu hvala

Pater Valerijan je v nedeljo, 29. novembra, praznoval zlate zaobljube - petdesetletnico večnih zaobljub - v krogu sobratov, ki delujemo v Avstraliji in naših rojakov. V imenu bratov ga je v začetku slovesne maše in v lepo okrašeni cerkvi sv. Rafaela pozdravil in mu čestital pater Filip, v imenu vernikov pa gospa Danica Petrič. Po pridigi, v kateri je zbrane nagovoril pater Janez iz Adelaide, je jubilent javno obnovil redovne zaobljube. Med mašo je pod vodstvom avstralskega organista lepo prepeval mešani pevski zbor Verskega in kulturnega središča

Merrylands, po obhajilu pa smo Bogu iz srca zapeli zahvalno pesem. Po maši smo slavljenju nazdravili in skupaj kosili v dvorani središča. V imenu slovenske države je patru čestital častni generalni konzul za NSW in Victorio, gospod Alfred Brežnik, in se mu tudi zahvalil za njegovo petintridesetletno požrtvovalno delo med Slovenci v Avstraliji. Čestitkam se pridružujemo tudi sodelavci in bralci Misli in patru Valerijanu želimo, da bi luč njegovega zgleada predanega in vdanega redovnika in duhovnika še dolgo svetila med nami.

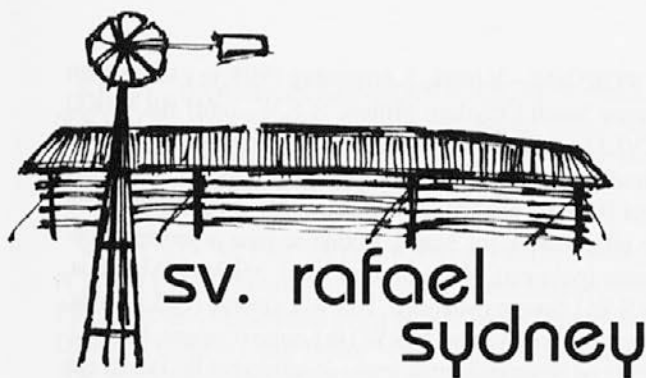

»Osnovno šolo sem končal v Šiški, štiri leta obiskoval meščansko gimnazijo za Bežigradom in tam maturiral. Med tem časom sem začel ministrirati v Šiški pri sv. Frančišku, se spoznal s frančiškani in tam tudi dobil poklic. Meščanska šola ni zadoščala, ker se nismo učili latinsko, zato sem moral narediti privatne izpite. Medtem je prišla vojna in spremenila veliko stvari in moje življenje se je drugače zasukalo. Že leta 1943 sem bil v noviciatu v Novem mestu in potem smo morali bežati v Pleterje, ker je bilo ravno na vigilijo sv. Frančiška, 3. oktobra 1943, Novo mesto bombardirano. Ko je leto noviciata poteklo, sem naredil prve zaobljube. Težko pa je bilo priti v Ljubljano v klerikat, ker je bila Dolenjska odtrgana od Ljubljane zaradi napadov partizanov. Potovali smo na vojaškem kamionu in tako sem prišel v Ljubljano novembra 1944. Peto gimnazijo sem nadaljeval v Ljubljani, je pa prišel konec vojne in spet je bilo vse zmešano, preplašeno. Najprej smo v začetku maja 1945 čakali, da bodo zavezniki zasedli tudi Slovenijo; prišli so do Trsta in se tam ustavili, tako da smo vedeli, da bodo partizani prišli iz gozdov in prevzeli vlado. Seveda je bil velik preplah in moj magister, pater Karl Dijak je rekel, da mi ni treba hoditi v izseljenstvo, ker nisem bil v vojski. Ampak šole ne bo, ker vsi kleriki gredo, ki so bili popisani k vojakom. Vsak mora sam zase odločiti in tako sem se odločil kot večina, da grem v izseljenstvo.

Šli smo na Koroško in smo bili nekaj časa pri kapucinih v Celovcu in obiskovali tudi Vetrinje, kjer so bili domobranci in veliko civilistov, tudi moj starejši brat. Devetindvajsetega maja je bil vrnjen skupaj z drugimi domobranci in njegova usoda je bila, kot toliko drugih, da več nismo slišali zanj. Ugibali smo, kje je našel svoj konec, morda v Kočevskem Rogu, morda tudi v Teharjah pri Celju. Potem sem v Avstriji nadaljeval študij, v Špitalu na Dravi smo imeli begunsko gimnazijo, pozneje so nas prestavili v taborišče Pegez na Tirolskem. Tam sem zbolel za tuberkulozo in sem moral za nekaj mesecev študij prekiniti, pozneje za celega pol leta. Potem mi je naš bivši provincial poslal sporočilo: vsi kleriki v Avstriji, kjerkoli so, naj se javijo, da bo organiziral, da bomo vsi šli v ZDA, v Lemont, in tam nadaljevali študij.

Najprej smo morali iz Avstrije priti v Italijo, šli smo čez hribe in pristali v Bolzanu, kjer je bil frančiškanski samostan. Tam sem študiral prvo leto teologije in sicer v nemškem jeziku; frančiškani so bili Tirolci, čeprav je bil Bolzano del Italije. Na spodnjem Tirolskem sem novembra 1948 tudi naredil slovesne zaobljube. Medtem smo dobili dovoljenje za Ameriko in smo v začetku decembra 1949 odpotovali z ladjo iz Neaplja. Prišli smo tja ravno pred božičem 1949. Tam sem končal bogoslovje in bil leta 1952 v Chicagu, v cerkvi Sv. Andreja, posvečen v duhovnika.«

P. Valerijan v intervjuju za radio Ognjišče, 1997

P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

Adventni čas je priprava na božič. Spominja nas na čas po grehu prvega človeka pa vse do prihoda odrešenika. Pretekla so tisočletja, v katerih je človek hrepenel in vzdihoval po odrešenju. Ko je čas dozorel in so bila srca pripravljena, je Bog stopil na našo Zemljo v osebi nebogljene otroka, ki se je rodil v Betlehemu. To je Jezusov zgodovinski prihod. Drugi prihod pa je tisti, ki je odvisen od posameznika, da se mu odpre in ga sprejme za svojega osebnega odrešenika. To je neprestano dogajanje. Tretji prihod pa je ob koncu sveta, ko bo prišel Jezus kot sodnik vsega človeštva, kakor je sam napovedal.

SREČANJE BOLNIKOV in upokojujencev bo v četrtek, 3. decembra. Sveta maša bo ob pol enajstih, nato sledi kosilo v dvorani. Če poznate kakšnega rojaka, ki nima prevoza, boste storili lepo dejanje, če mu ponudite prevoz na srečanje.

MIKLAVŽ bo prišel v nedeljo, 6. decembra, po maši. Otroci Slomškove šole bodo nastopili s programom, nato jih bo Miklavž obdaroval. Darove za otroke prinesite pred mašo v sobo za odrom.

STOJNICA bo v petek, 11. decembra, in priporočamo se za primerne in dobro ohranjene predmete. Ker je to letošnja zadnja stojnica, naj se vsem iskreno zahvalim za sodelovanje v tem letu.

WOLLONGONG - FIGTREE ima redno službo božjo v nedeljo, 13. decembra, ob petih popoldne. Po maši bo v dvorani prihod Miklavža in obdarovanje. **Zgodnja polnočnica** bo pri vas na božično vigilijo, v četrtek, 24.

Misli, december 1998

decembra, ob osmih zvečer. Nato je sv. maša spet na novo leto, v petek, 1. januarja 1999, ob petih popoldne; enako na Gospodovo razglasenje ali na Tri kralje, v nedeljo, 3. januarja; nato pa redni maši, 10. in 24. januarja, vedno ob petih popoldne.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo, 20. decembra; na božič, 25. decembra; ter nedelji 17. januarja in 21. februarja – vedno ob šestih zvečer. Kraj je cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran, A.C.T. Zelo si želim, da bi bila udeležba pri sv. maši večja. Obvestite drug drugega in povabite k maši tudi druge. Upam, da bo vaša lepa beseda našla lepo mesto!

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko službo božjo na prvo adventno nedeljo, 29. novembra, na praznik Svete družine; v nedeljo po božiču, 27. decembra; nato pa spet v nedeljo, 31. januarja – vedno v stolnici Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Vsakokrat bo tudi srečanje ob kavi in čaju v dvorani. Povabite tudi rojake, ki tega obvestila ne bodo brali.

Evgen Brajdot, Sydney: Voščilo

ZLATA OBALA in Planinka bosta spet prišli na vrsto prvi konec tedna v januarju 1999. Na Zlati obali bo sv. maša v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac, Qld., v soboto, 2. januarja, ob pol osmih zvečer. Naslednji dan, v nedeljo, 3. januarja, ko je praznik Gospodovega razglasenja ali Trije kralji, pa bo sveta maša na Planinki ob pol enajstih dopoldne. Omenite ti dve službi božji rojakom, ki ne bodo brali tega obvestila in jih povabite.

SV. RAFAEL – MERRYLANDS ima naslednji praznični spored. **Božična devetdnevica** bo od srede, 16. decembra, pa do vigilije, četrta, 24. decembra. Vsak večer med tednom bo ob sedmih sveta maša in petje psalmov. Vsak dan bo poseben namen. Zaključek devetdnevne bo na vigilijo, v četrtek, 24. decembra,

ob sedmih zjutraj. **Božična polnočnica** bo tudi letos v dvorani v petek, 25. decembra. Pol ure prej bo naš mešani zbor v sodelovanju z družino Galič, prepeval božične pesmi. Na božični dan bo poleg polnočnice sveta maša z ljudskim petjem tudi ob osmi uri zjutraj, ob pol desetih pa bo spet zborovsko petje. Sodeluje tudi zbor družine Galič. Na Štefanovo, v soboto, 26. decembra, bosta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob šestih zvečer. Ob sedmih pa ste vabljeni v dvorano na **štefanovanje** in na **praznovanje Dneva samostojnosti**, kjer bodo sodelovali tudi naši pevci. Igral bo ansambel Veseli Gorenjci. Priporočamo se za rezervacije najpozneje do poldneva na dan prireditve. Pokličite nas po telefonu 9637 7147.

V NEDELJO, 27. decembra, na praznik Svete družine in na zadnjo nedeljo v letu, bo po maši ob pol desetih zahvalna pesem z blagoslovom, da se Bogu zahvalimo za vse prejete darove preteklega leta. Večerna maša ob sedmih bo na Silvestrovo, 31. decembra.

NA NOVO LETO, v petek, 1. januarja 1999, bo pri sv. Rafaelu sveta maša ob pol desetih dopoldne, kakor tudi ob sedmih zvečer. Redne službe božje pa so skozi vse leto, vsako soboto ob sedmih zvečer (vigilna maša) in ob nedeljah ob pol desetih dopoldne. Prav tako je redna sveta maša vsak četrtek ob pol enajstih dopoldne, ko je obenem tudi srečanje molitvene skupine Srca Jezusovega. Ne glede na to, ali pripadate molitveni skupini ali ne, ste pri tej maši dobrodošli. Na zapovedane in druge pomembnejše praznike in godove je sv. maša redno ob sedmih zvečer, prav tako tudi ob navadnih delavnikih.

ROJAKE, ki živijo oddaljeni od naših verskih središč, vabimo, da se udeležujejo službe božje v krajevni župni cerkvi, kjer naj bi tudi prejeli zakramente.

BOLNIKE radi obiskujemo in jim skušajmo postreči. Tudi družine, ki imajo bolnika v svoji sredi, so marsikdaj hvaležne za pomoč. Posebno vam priporočam bolnike in ostarele, ki nimajo svojcev. Obvestite slovenskega patra, da jih obišče, če to ni mogoče, pa vsaj krajevnega duhovnika.

POKOJNI – V torek, 3. novembra 1998, je v starostnem domu Sarah Craydon, Milton, N.S.W., umrl BRANKO CVETKOVIČ, ki je – razen zadnje leto – živel v Leppingtonu. Branko je bil rojen 8. 3. 1921 v Dobovi. V Avstralijo je prišel leta 1949. Po poklicu je bil ključavničar in varilec. Poročen je bil z Marijo, roj. Nagel. Rodilo se jima je sedem otrok: Julija (pokojna), Helena (pogrešana), Michael (Manyana, N.S.W.), Steven (Manyana, N.S.W.), George (Qld.), Linda, por. Lockyer (Walcha, N.S.W.) in Louise (Coogee, N.S.W.). Štirje od omenjenih otrok imajo učiteljski poklic. Poleg tega zapušča Branko tudi osem vnukov. Branka je pred enim letom zadela kap in je bil potem nepokreten ter je veliko trpel, vendar se nikdar ni pritoževal, ampak je vse vdano prenašal. Pogrebne

Sabina Bratina, Sydney: Na poti v Mudgi

molitve za pokojnika so bile opravljene v Ulladulli, N.S.W., v petek, 6. novembra, pozneje je sledila upepelitev v Nowri, N.S.W. Naj počiva v božjem miru!

V SOBOTO, 7. novembra 1998, je v bolnici v kraju Logan (Brisbane) za posledicami padca v Woodrichu, Qld., umrl ANTON GMAJNER. Z družino je živel v Glenfieldu, N.S.W. Pokojni Toni je bil rojen 18. 5. 1936 v Celju. Poročen je bil z Viki, roj. Petkova. Poleg nje zapušča hčerke Sonjo, Silvijo in Sandro. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v petek, 13. novembra, v cerkvi Vseh svetnikov v Liverpoolu, pokopan pa je bil na pokopališču Forest Lawn v Leppingtonu, N.S.W.

Naše sožalje pokojnikovima družinama!

KRSTI – BRANDON KENSTAN SLOKAR, Gynea, N.S.W. Oče Branko, mati Narelle, roj. Baret. Botra sta bila Andrej in Marija Golčman. – Župna cerkev sv. Katarine, Gynea, N.S.W., 14. junija 1998.

VICTORIA ELISE TAYLOR, West Pennant Hills, N.S.W. Oče dr. David Anthony, mati Vesna Marija, roj. Franca. Botri in krščanska priča so bili: Irena Topolovec, Dianne Knight in Greg Taylor. – Sv. Rafael, Merrylands, N.S.W., 8. novembra 1998.

MARTIN ANDREJ KONDA, Concord West, N.S.W. Oče Andrej, mati Olga, roj. Gomboc. Botra sta bila Martin in Mici Konda. – Sv. Rafael, Merrylands, N.S.W., 15. novembra 1998.

Novokrščenim, staršem in botrom iskrene čestitke!

POROKA – JOHN ERNEST KOVAČ, Parramatta, N.S.W. Sin Ernesta in Marije, roj. Pušpan. Rojen v Parramatti, krščen v Merrylandsu pri sv. Rafaelu, in SARAH ELIZABETH CATLETT, Greystanes, N.S.W. Hčerka Maurica in Sandre, roj. Pett. Rojena v Auburnu, N.S.W. Priči sta bila Jamie Mahon in Joeann Catlett. – Sv. Rafael, Merrylands, 14. novembra 1998.

VIKTOR KLAVDIJ MILOSTNIK, Bossley Park, N.S.W. Sin Viktorja in Adriane, roj. Alvarez. Rojen in

krščen v Santiagu, Čile, in RITA GRIGORIU, Westmead, N.S.W. Hčerka Krištofa in Effie, roj. Karageogio. Priči sta bila Goran Milostnik in Angela Papas. – Sv. Rafael, Merrylands, 15. novembra 1998. -

Novoporočencem naše iskrene čestitke z željo, naj jih na življenjski poti spremlja božji blagoslov!

p. Valerijan

Zahvala

Ob težki izgubi naše predrage ljube mame Ivanke Kariž (8.8.1904 – 21.10.1998), se njeni otroci in vnuki iskreno zahvaljujemo vsem, ki so se udeležili svete maše v Merrylandsu in njenega pogreba na slovenskem pokopališču. Bog vam povrni za izraze sožalja, za cvetje, molitve rožnega venca in petje. Največja zahvala patru Valerijanu in patru Filipu za lepo mašo in pogrebni obred.

Zbogom, mama.

Hčerke Maria, Julka, Fausta, sinova Justo in Rino, vnuki in vse sorodstvo.

Bog povrni vsem.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$100.- Zvonko Bezjak; \$50.- Maria Kogovšek; \$35.- John Leben; \$25.- Jože Težak; \$20.- Mira Berenyi, Neva Roeder Bole, Štefan in Silvija Saule, Lazar Furlanic; \$15.- Maria Filej, Kristina Skocir, Bernard Brenčič, Štefan Zdravec; \$10.- Janko Filipič; \$5.- Marija Bernik, Franc Majc, Ivanka Hrvatina, Ivan Figar, Ivanka Bajt, Franc Majc, Ivanka Hrvatina, Drago Logonder, Ivanka Grošelj.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$70.- I.Šajn; \$30.- N.N.; \$25.- Maria in Adolf Kolednik; \$7.- Ivanka Nanut; \$5.- Ivanka Jaušovec.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$100.- namesto cvetja na grob Elviri Paravan, N.N.; \$50.- Simon Novak; \$35.- Janez Drogenik; \$30.- Anita Pleško; \$20.- Marija Frank.

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$276.- namesto cvetja na grob Ivani Krnel; \$145.- namesto cvetja na grob Jerneju Lenarčiču; \$100.- Ivanka Bajt (namesto božičnih voščil in pisem), družina R., Anica in Toni Konda voščita vsem prijateljem vesele praznike (namesto voščilnic); \$50.- družina Krušec.

ZA ŽRTVE POTRESA NA TOLMINSKEM

\$15.- Alojz Semenič.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

S ponosom reči smem: Slovenec sem! II. del

dr. Edi Gobec

Vse od Sladkonje dalje je bilo na dunajski univerzi tudi lepo število slovitih slovenskih učenjakov in rektorjev, katerih imena so vklesana tudi na veliki zgodovinski plošči. **Dr. Fran Miklošič** iz Ljutomera, eden največjih jezikoslovcev 19. stoletja in koroški Slovenec ter slavni fizik in rektor dunajske univerze **dr. Jožef Štefan**, pa sta počaščena še z doprskimi spomeniki.

Če preskočimo iz Dunaja v Gradec ali Graz, se bomo tam srečali z ljubljancem **dr. Friderikom Preglom**, rektorjem graške univerze in prejemnikom številnih priznanj, ki je leta 1923 dobil tudi Nobelovo nagrado na področju kemije. V tej zvezi je izredno pomembna izjava dr. Hammerstena, takratnega tajnika Nobelovega odbora za kemijo, ki se mi jo je posrečilo dobiti iz

Doprski kip Jožeta Štefana na Dunaju

Stockholma in med drugim pravi: »Brez Preglove elementarne analize bi ne imeli organske kemije v znanstvenem smislu, niti razširjene kemične industrije, zrasle iz metod Preglovega dela.« Sloviti znanstvenik Asimov pa nam pove, kako so k Preglu prihajali študirat iz vsega sveta in so ponesli njegovo znanje in svetovno priznane metode v svoje domovine, dr. Levenc na primer v Ameriko.

V stiski za čas spustimo vrsto drugih slovenskih rektorjev od Dunaja, Innsbrucka in Rima do Minnesote in Kalifornije in omenimo le, da je tudi danes na čelu ene največjih univerz na svetu **dr. James Stukel**, sin emigrantskih staršev iz Jolieta. Je predsednik kompleksa University of Illinois v Chicagu in Urbani-Champaign. To je mega univerza, ki ima nad 61.000 študentov, nad 4.900 profesorjev in nad 15.600 drugih uslužbencev.

Gotovo nam vsaj malo poučeni in pošteni tujci ne

morejo nikdar očitati, da smo narod hlapcev, saj smo Slovenci dali državna kanclerja Nemčiji in Avstriji; Ameriki pa med drugimi guvernerja ohijskega Lincolna in senatorja **Franceta Lauscheja** in predsedniškega kandidata senatorja **Tomaža Harkina**, tri državne guvernerje in kar sedem kongresnikov. Dali smo generale Avstriji in Nemčiji in vsaj sedem generalov Ameriki; admirale Avstriji, Nemčiji, Angliji in Švedski in vsaj šest Ameriki, med njimi admirala **Zlatoperja**, ki je s svojo mornarico in letali skrbel za varnost 52 odstotkov zemeljske oble in se je učil tudi slovensko. Avstraliji pa smo prispevali prvega emigrantskega in neanglosaksonskega zveznega senatorja **Milivoja Lajovica**, medtem ko je njegov brat **Dušan** ustvaril pravi mednarodni industrijski imperij, mnogo pa je storil tudi za slovensko skupnost. Slovenec **Janez ali Johann Puch**, ki je zaslovel po vsej Evropi kot graditelj modernih koles, motornih koles in pozneje letal, je že leta 1901 postavil na cesto avtomobil znamke Puch, dve leti pred ustanovitvijo Fordove tvrdke, **Bucik** pa je izdelal avtomobil prihodnosti, ocenjen na četrto milijona dolarjev, ki je bil ponos Amerike na svetovni razstavi leta 1965 v New Yorku. Ameriški viri so pisali o **Maxu Stuparju** (ne da bi vedeli, da je bil rojen kot Slovenec) kot

važnem pionirju ameriškega letalstva in ga imenovali očeta množične proizvodnje v letalstvu, **dr. Raspet** pa je slovel kot graditelj najmodernejših ameriških letal, da ne omenjamo, kako je bil Slovenec tudi ameriški pilot leta in slovenski general, poveljnik Ameriške letalske akademije. Mar ni razveseljivo vedeti, da ima trikratni svetovni prvak in olimpijski zvezdnik v drsanju **Elvis Stojko** zavednega slovenskega očeta, ali da je bil Slovenec **Vehar** ameriški izumitelj leta, da so ob papeževem obisku Amerike igrali skladbe slovensko-ameriškega skladatelja **dr. Retzla** in da je predsednik Nixon vzel s sabo na Kitajsko računalnik HP-35, soizum metropolitovega soimenjaka in sorodnika **dr. Franceta Rodeta** iz Kalifornije, kot »prvenstveni dokaz visoko razvite ameriške tehnologije«. Naj dodam še, da astronomi proučujejo starost in evolucijo zvezd s pomočjo Štefanovega zakona in so se ruski vesoljski znanstveniki učili tudi iz leta 1929 izdane knjige

Slovenca **Hermann Potočnika Noordunga**, ki je bila leta 1934 prevedena v ruščino in šestdeset let pozneje v angleščino, v naših arhivih pa imamo doslej izjave kar treh vodilnih ameriških strokovnjakov, ki trdijo, da je bil oče vesoljskih programov dr. Wernher von Braun pod znatnim vplivom Potočnikovih razprav.

Kaj vse bi lahko še povedali o slovenskih glasbenikih, dirigentih in skladateljih; o naših arhitektih, umetnikih in pisateljih, med slednjimi o čudovitem, občečloveškem **Francu Sodji**, ki še vedno služi Ljubezni v tako vzornem torontskem slovenskem starostnem domu Lipa; o vodilnih znanstvenikih, zdravnikih in izumiteljih, katerih izume nevede prej ali slej uporablja domala vsak Američan; o slovenskih podjetnikih in velepodjetnikih, o bistrskih slovenskih obrtnikih in marljivih kmetih in delavcih – in o naših požrtvovalnih vzgojiteljih in društvenih in kulturnih garačih, o slovenskih ženah in skozi stoletja tako vzornih materah, ter o čudovitem slovenskem doprinosu vsem celinam sveta in številnim vesoljskim programom, med njimi tudi poletu na luno!

Majhen slovenski narod je bil trdoživ v domovini in prinašal je čudovite darove domala vsem deželam sveta, od Finske do Tasmanije in od Kanade do Argentine, Egipta in Madagaskarja!

Kot vsak narod imamo Slovenci gotovo tudi svoje slabosti, ki jih priznavamo in obžalujemo. Sram nas je vseh morilcev, toda mnogo bolj smo ponosni na t i s o č e

mučencev, ki so tolikokrat naravnost svetniško prenašali peklenke muke in so umirali kot junaki. Ponosni smo na tisoče Slovencev, ki so se in se zgrinjajo k Mariji Pomagaj na Brezjah in na stotisoče drugih, ki v domovini,

zamejstvu in domala povsod v izseljenstvu izkazujejo ljubezen in spoštovanje do Marije, med njimi tudi mnogo resnično velikih in celo nesmrtnih umetnikov, ki so pri Mariji našli navdih za največje umetniške mojstrovine. In ponosni smo tudi na najbolj izobraženega ameriškega astronava (zdaj že trikratnega doktorja) **Jerryja Linengerja**, ki je poleg naših slovenskih zastavic s ponosom ponesel v vesolje tudi podobo Marije Pomagaj. Njegovo sliko najdemo na naslovni platnici letošnje junijske številke avstralske izdaje Reader's Digesta, notri pa opis, kako je vsemu moštvu na vesoljskem vozilu Mir grozila strašna smrt, ko je nastal požar. Mar ni zanimivo, da je v tistih grozljivih trenutkih imel naš vesoljec, vnuk slovenskih priseljencev iz Radovljice in Trziča, pri sebi podobo Marije Pomagaj z Brezjij?! Uspešno so pogasili smrtonosne plamene, kot bo tudi slovenski narod prej ali slej pogasil pritlehni ogenj in razpršil črni dim sistematičnega zavajanja, cenzure, prostaštva, tatvin in podkupovanj, krivic in sovraštva.

Sram nas je kulture smrti – grozljivega upadanja rojstev, večanja števila splavov, rekordnega števila samomorov, pa tudi kriminala, gospodarske in politične korupcije, zasvojenosti z mamili, nenasitnega uživanja premožnih in revščine ene tretjine Slovencev in otopelosti in brezcilnosti, ki po skoraj pol stoletja rdeče tiranije uničuje toliko Slovencev. Toda toliko bolj smo ponosni na kulturo življenja, na odločnost našega novega kardinala dr. Ambrožiča in na junaške napore nadškofa in metropolita dr. Franceta Rodeta in slovenske Cerkve, slovenskih katoliških gimnazij in na veliko število idealnih posameznikov in verskih in vseh ostalih odraslih in mladinskih skupnosti, ki se posvečajo kulturi življenja – tisti žlahtni kulturi, ki se ji kot trdoživ in ponosen narod ne mislimo nikdar odpovedati in ki ji bo posvečena tudi slovenska sinoda ob sodelovanju zdravih sil slovenskega naroda v domovini, zamejstvu in izseljenstvu. Vredni najboljših hčera in sinov slovenskega naroda nočemo biti hlapci niti tujcem, niti preostankom starih tiranij in nikdar ne bomo sprejeli vloge pogrebcev slovenske dediščine in vsega, kar je najboljšega v slovenski kulturi. Nasprotno, obvezujemo se, da bomo ponosni, pogumni in neutrudni kovači življenja in lepše in srečnejše slovenske zgodovine. V naših srcih še vedno odmeva klic svetega očeta Janeza Pavla II: »Korajža velja!« Z veseljem prisluhnemo tudi priljubljenemu goriškemu slavčku Simonu Gregorčiču, ki vsem in vsakomur izmed nas kliče:

»Dolžan ni samo, kar veleva mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan.«

Konec

Nobelov nagrajenec Friderik Pregl

križem avstralske slovenije

NEKAJ O KOLEDARJU – Ljudje so določali časovni okvir s štetjem let ob različnih pomembnih dogodkih. Tako na primer stari Rimljani od ustanovitve mesta Rima, 753 pred Kristusom, Bizantinci od začetka sveta, kakor so ga izračunali po Svetem pismu (508 pred Kristusom), Mohamedanci od Mohamedovega bega iz Meke v Medino (622 pr. Kr.) itd. Od VI. stoletja dalje se je v Evropi uveljavilo novo štetje od Kristusovega rojstva, ki je danes najbolj razširjeno štetje let. Vendar so poznejše raziskave pokazale, da je njegovo ime neupravičeno, ker je menih Dionizij Mali, ki je preračunaval svetopisemske podatke, izračunal za Kristusovo rojstvo 4 do 5 let pred svojim rojstvom. Na eni strani zaradi tega, še bolj pa zato, ker se je ta način štetja razširil med mnogimi ljudmi, ki niso kristjani, se danes vse bolj uveljavlja novo ime »našega štetja«, le da je doba pred našim štetjem, okrog 600.000 let, veliko daljša od tiste po njem.

Ker je pred nami božični dan, je zanimivo vedeti, da ga je določil takratni vladajoči papež Liberius, ki je vladal od 352-366 leta.

Za nameček sem zasledil še nekaj:

Že mnogi narodi starega veka so šteli dneve po sončnem koledarju, kjer je bil za merilo krogotok lune okrog zemlje. Tak koledar so imeli na primer Egipčani že 3000 let pred Kristusom. Poznali so ga Rimljani – njihov kralj Numa je uredil koledar z 10 meseci (365 dni), ki pa ni imel prestopnih dni. Julij Cezar je leta 700 po Kristusu vpeljal po njem imenovani julijanski koledar z 12 meseci in prestopnimi dnevi. Ta koledar so prevzeli tudi krščanski narodi, ki štejejo čas od Kristusovega rojstva. Leta 1582 so 4. oktobra na zapoved papeža Gregorja

Velikega preskočili 11 dni ter kot naslednjega pisali 15. oktober. Tak koledar, ki se imenuje gregorjanski, je zdaj razširjen po vseh celinah sveta.

Grška (bizantinska) cerkev šteje čas od stvarjenja sveta. Ruska cerkev je štela čas isto kot grška. Car Peter Veliki je uvedel julijanski koledar; a od 12. junija 1923 velja tudi v Rusiji gregorjanski koledar. Drugi pravoslavni narodi se še vedno drže julijanskega koledarja, ki je 13 dni za gregorjanskim. Protestanti (evangeliki) uporabljajo gregorjanski koledar. Mohamedancem se novo leto začne 19. januarja in šteje 354 dni. V Turčiji pa je, kljub temu, da se šteje za mohamedansko deželo, od leta 1926 v veljavi gregorjanski koledar. Židje štejejo čas od stvarjenja sveta, zato so nekaj tisočletij pred nami!

Lepe pozdrave

Janez Primožič, Carina, Qld.

SPOMINSKA FOTOGRAFIJA – Leta 1956 se je v Udinah v Italiji poročilo šest slovenskih parov. Vsi so kasneje prišli v Avstralijo. Fotografijo poročnega slavlja nam je poslala gospa Ela s Tasmanije. Če se na njej kdo spozna ali spozna koga, ki bi ga že dolga leta rad srečal, nam lahko piše na uredništvo Misli.

PRI ČRNEM KOFETKU – Drugo nedeljo v mesecu oktobru smo v domu Ivan Cankar v Geelongu nastopili s komedijo – dvodejanko – Pri črnem kofetku. Gledalcev je bilo lepo število, kar je za nastopajoče veliko zadoščenje. Plesne zabave so zadnje čase zelo slabo

obiskane, gotovo pa bi lahko našteali več vzrokov. Mogoče nas bolj zanima nekaj za smeh in dobro voljo. Naredimo si nekaj veselja sami in lahko se tudi med seboj spoznavamo. Treba je le malo dobre volje in vztrajnosti, pa v prihodnje s skupnimi močmi mogoče spet kaj pripravimo za razvedrilo.

Velika zahvala gre Lidiji Čušin za njen čas in prizadevanje na kulturnem področju prek celega leta. Vsem bralcem pa lep pozdrav in obilo ljubelega zdravja v prihodnjem letu.

Emma Bole-Kosmina, Geelong, Vic.

OTVORITEV DVORANE V ST. ALBANSU – Sedemnajst let požrtvovalnega dela je obrodilo sadove: melbournski Slovenci smo 7. in 8. novembra 1998 slavnostno praznovali uradno otvoritev dvorane Slovenskega športnega društva St. Albans. Proslava se je začela s sveto mašo, ki jo je bral p. Metod Ogorevc, nadaljevala s slavnostnim kosilom, po drugi uri pa je po nagovorih in pozdravu g. Blatnika in g. Tonija, predsednika in podpredsednika društva, slavnostno prerezal trak župan mesta Brimbank, g. Sam David. Ob navzočnosti številnih gostov, med katerimi so bili predstavniki slovenskih organizacij in medijev, smo izvedeli o začetkih, o željah in trdem delu, ki so ga številni člani vložili v toplo, domačo dvorano, na katero so zasluženo ponosni.

Kot se ob takšni priložnosti spodobi, so pred mikrofonom stopili častni gostje: najprej g. Alfred Brežnik, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW in Viktorijo, član viktorijskega parlamenta g. George Saitis in nato predstavniki slovenskih organizacij, ki so prinesli čestitke in darila. V imenu Slovenskega narodnega sveta Viktorije je spregovoril predsednik g. Štefan Merzel, ki je prebral tudi čestitki Glasa Slovenije in Slovenskega kluba Triglav iz Sydneyja. G. Stan Penca, predsednik S.D. Melbourne, je spregovoril tudi v imenu g. Petra Mandelja, predsednika Sveta slovenskih organizacij Viktorije. Pred mikrofonom so se zvrstili tudi g. Ivo Leber, član UO Slovenske izseljenske matice, predsednik S.D. Planica Springvale Lojze Kovačič in ga. Lojzka Kuhar, predsednica S.D. Ivan Cankar iz Geelonga.

Po zahvalah za čestitke in darila – spominske plakete, slike in knjige – se je začel kulturni program z obetajočimi muzikanti z imenom Potujoče zvezde, z venčkom narodnih plesov pa se je predstavila na lastno pobudo ustanovljena mladinska folklorna skupina

Iskra. Sledile so pesmi in deklamacije po vzoru Prešernove Zdravljice, ki s simbolom vinske trte nazdravlja tej najlepši rož'ci, prijateljstvu in ljubezni do domovine. S pomočjo pesnikov in pisateljev: Prešerna, Zupančiča, Cankarja, Slomška, Pavčka, Kuntnerja, Golarja in misijonarja Jožeta Cukaleta, se je odvijal ta kulturni program, ki so ga pripravili Slovenski narodni svet Viktorije in prijatelji Slovenskega športnega društva Jadran. Spet nas je navdušila naša pesnica Marcela Bole, ki je navkljub srebru v laseh v verzih živahno čestitala članom društva. Spet so zaigrali naši najmlajši muzikanti, Potujoče zvezde, ob melodijah ansambla Veseli Slovenci pa smo dočakali večer in slavnostni ples z ansamblom Slovenia Sound.

Otvoritev dvorane v St. Albansu

V nedeljo je po kosilu dvorana spet zaživela. Mladi po letih in srcu iz Melbourne in Geelonga so se pomerili v kvizu Pokaži kaj znaš. Z Lentijem Lenkom sva enoglasno prisodila prvo in tretje mesto mladima harmonikašema Eriku Toniju in Adrianu Butinarju, drugo mesto pa je za lepo petje pripadlo Andrewu Bratini. Ob smehu in dobri volji je minil popoldan. Kar naenkrat se je, za nas Slovence mnogo prezgodaj, dvorana skoraj izpraznila; pater Metod je kot vsako drugo nedeljo v mesecu, bral sveto mašo v lokalni cerkvi. Po maši se je praznovanje na Willis Streetu nadaljevalo.

Upam, da bosta še mnogo let tako veselo zveneli slovenska pesem in beseda v novi dvorani Slovenskega športnega društva St. Albans kot letošnji drugi vikend v novembru.

E. R., Melbourne

IŠČEMO – Kdo bi nam vedel povedati, kje zdaj živi Alojz Žagar, ki je nekaj časa bival tudi v Baragovem domu. Pokličite na uredništvo Misli.

“PAPEŽ NAS ‘MA RAD IN JE TUDI NAM RESNIČNO PRI SRCU...”

Množične molitve slovenske cerkve so končno uslišane. Bogu hvala!

Slovenske rojake v Avstraliji je nadvse razveselila novica, da bo 6. junija leta 1999, ob beatifikaciji prvega slovenskega svetnika Antona Martina Slomška, Sveti oče papež Janez Pavel II. spet obiskal Slovenijo. Svečanost uradne proglasitve pokojnega Antona Martina Slomška med blažene je izredna božja milost in velik zgodovinski dogodek za slovenski narod.

Mnogi rojaki, ki ste se maja 1996 udeležili slovesnosti ob prvem obisku svetega očeta v Sloveniji, ste nedvomno obogatili za duhovno doživetje in nepozabne spomine. Prav verjetno se boste želeli naslednje leto še enkrat udeležiti njegovega obiska, 6. junija 1999 v Mariboru. Prav bi bilo, da bi se naša slovenska skupnost iz Avstralije združena in v čim večjem številu udeležila te svečanosti v domovini.

Upravni odbor Avstralske slovenske konference SSK z narodnimi sveti skupaj s slovenskimi verskimi centri in z našimi duhovniki organizira skupinsko potovanje avstralskih rojakov v Slovenijo. Načrtujte vaše počitnice v domovini tako, da se boste lahko tudi vi in vaše družine udeležili tega za slovenski narod tako pomembnega dogodka.

V naslednjih številkah Misli in Glasa Slovenije vam bomo že lahko poročali o podrobnostih skupinskega potovanja v Slovenijo, saj so načrti že v teku. Veseli bomo tudi kakršnih koli dobrih nasvetov. Za predhodne informacije pa se lahko obrnete na člane UO ASK ali SNS-ov, pa tudi na naše duhovnike: p. Valerijana Jenka, p. Filipa Rupnika, p. Janeza Tretjaka in p. Metoda Ogorevca.

Z upanjem in močno željo po sodelovanju vseh naših rojakov Vas prisrčno pozdravljamo.

Upravni odbor ASK SSK

Romana Zorzut, Bright: Mati z otrokom

V QUEENSLANDU SMO IZGUBILI TRI ROJAKE - Za smrt pokojnega **Edija Novaka** dolgo nismo vedeli. Njegova dolgoletna prijateljka **Janez in Veronika Tadina**, ki sta bila medtem v Sloveniji, sta mi povedala, da so ga 20. septembra letos sosedje po več dneh našli mrtvega v stanovanju v Moorooki. Pokojni Edi je bil rojen 11. 8. 1933 v Mariboru. Leta 1956 je emigriral v Novo Zelandijo, od koder je leta 1977 prišel v Avstralijo. V Brisbanu je imel svojo čevljarstvo delavnico, katero je malo pred smrtjo prodal. Edo zapušča tri hčerke in sina. Večkrat se je udeležil slovenskih prireditev na hribčku.

Pokojni **Anton Konda** je bil rojen 11. decembra 1911 v Gradniku pri Semiču v Beli Krajini. V Avstralijo je prišel že leta 1938, še predno so dogradili naš znani Story Bridge v Brisbanu. Tukaj se je 18.3.1943 poročil z **Lauro**, ki je zdaj v domu ostarelih. Zapušča sina **Johna** in hčerko **Dorothy** ter dve vnukinji. Pokojni Anton je umrl 4. oktobra letos in je bil pokopan 7.10.1998 na pokopališču Albany Creek. Veliko rojakov se je udeležilo njegovega pogreba, saj so ga v naši skupnosti dobro poznali. Leta 1960 je bil predsednik društva Planinke in se je rad udeleževal slovenskih prireditev.

V petek, 20. novembra, je bil pogreb **Edota Andlovca**. Rojen je bil 5. 8. 1937 v Ložicah pri Vipavi. Umrli je po daljši rakovi bolezni v sredo, 18. novembra. Poznala ga je vsa brisbanska skupnost. Leta 1957 se je v Italiji poročil z Štefko, od tam pa sta emigrirala v Argentinijo, kjer so se jima rodili sinovi Dario, Paula in Adrian. Pridružil se nam je že kmalu po prihodu v Avstralijo iz Argentine, 6. septembra 1977. Marsikdo se bo spomnil, kako nam je kmalu po nakupu slovenske zemlje spekel na ognjišču argentinski asado. Od takrat naprej je bil naš sodelavec, saj je pomagal vsepovsod. Štiri leta je bil v drušvenem odboru, od teh tri leta predsednik Planinke. V obdobju njegovega vodstva, od leta 1985 do 1988, se je pri društvu veliko naredilo: obzidali smo dvorano, kuhinjo in prostor pod dvorano. Veliko se je žrtvoval za dobrobit skupnosti in zato smo mu hvaležni. Ko je rabila pomoč slovenska radijska skupina, se je Edo z Albinom lotil svoje popularne kmečke oddaje, katere se mnogi še spominjajo. Nobenih zaprek ali problemov se ni ustrašil. Če se je znašel v studiu sam, je rekel: »Nocoj sem tukaj čisto sam in ne vem ne kod ne kam...«, se lotil oddaje in jo tudi uspešno pripeljal do konca. Imel je smisel za humor in rad je imel družbo.

Spoštovan je bil ne le med Slovenci, ampak tudi med emigranti v Južni Ameriki. To je pokazala zelo velika udeležba špansko govorečih prijateljev na Edotovem pogrebu, v cerkvi sv. Marka v Inali, v bližini njegovega doma. Pokopan je na pokopališču v Godni. Naše sožalje vdovi Štefki in trem sinovom, ter vnukom.

Naj vsi pokojniki počivajo v miru Božjem. Mi pa se jih

spominjamo vsaj pri naši vsakoletni molitvi pred znamenjem Marije Pomagaj na slovenskem hribčku
Lep pozdrav iz Queenslanda **Mirko Cuderman**

V **ST. ALBANSU** je 27. 8. 1998 umrl **Pavel Trbanc**, rojen 2. 2. 1938 v Stari vasi, občina Škocjan na Dolenjskem. V Avstralijo je prišel aprila 1969. Z ženo Ceno sta si uredila dom v St. Albansu. Poleg žene zapušča sinova Jona in Franka, brata Petra in sestro Marijo, v Sloveniji pa še tri brate in sestro.

Frances Gelt, Lilydale

Vpis k pouku slovenskega jezika

Vpisovanje k pouku slovenskega jezika v Melbournu se bo začelo prvo soboto po začetku šolskega leta 1999 in nadaljevalo naslednje sobote od devetih do dvanajstih dopoldne. Pouk se začne v soboto, 6. februarja. Lahko pridete v razred, govorite z učitelji in vzamete prijavnico.

Slovenščino poučujemo v

Princes Hill Secondary College, Arnold Street, North Carlton, tel. 9416 0641

Vpišejo se lahko učenci od 4. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE pričakujemo zadosno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka. Vpišejo se lahko tudi odrasli.

Vpisnina za učence do 10. letnika je \$40, za VCE kandidate \$52, za odrasle \$120.

Za druge podatke kličite na šolo, tel. 9416 0641. Če se želite pogovoriti o slovenskem jeziku, kličite tel. 9544 0595, po sedmi uri zvečer.

Oglasite se, če vam je pri srcu učenje slovenščine. Radi se pogovorimo z vami, če imate vprašanja, skrbi ali težave s šolanjem vaših otrok. Predvsem vam bomo razložili, kako vam slovenščina lahko koristi.

Aleksandra L. Ceferin, State Reviewer and Chief Assessor for Slovenian

Sveti Francišek Asiški

Marija Kmetova

5

4. Popravi mojo hišo!

Najrajši je bival zunaj mesta v zapuščeni kapelici sv. Damijana. Tudi to pot, ko je bil sredi najtežjih bojev in dvomov in pomislekov o pravilni poti svojega življenja, je odšel po strmem klancu mimo oljčnih gajev v to kapelico. Pokleknil je, polmrak in tišina sta ga objela, tišina, da je slišal bitje svojega srca. Križani je visel pred njim, bridko so bile začrtane muke na Njegovem obličju, zdelo se je Francišku, kakor da sliši, kako padajo krvave kaplje iz nešteti ran, polzijo, padajo, padajo venomer. V dno duše je iznova genilo Franciška, ko je gledal obraz božji, čutil je s Križanim, dvignil je roke in zaprosil: »Ti veliki, lepi Bog, moj Gospod Jezus Kristus! Prosim te, da me razsvetliš in odpodiš temo iz moje duše! Daj mi prave vere, trdnega zaupanja, popolne ljubezni! O dodeli mi, Gospod, da Te bom tako spoznal, da bom vedno storil vse tako, kakor mi bo posvetila Tvoja luč in kakor je Tvoja sveta volja!« Vse svoje hrepenenje iz poslednjih dni, vse svoje iskanje, svoje bolečine in boje je izlil Francišek v te besede, sklonil je glavo in še večja tišina se je strnila krog njega. A čuj, kaj ne govori glas iz tišine? »Pa pojdi Francesco, in popravi mojo hišo; glej kmalu se bo sesula!« Francišek se je zazrl v Križanega, potem se je okrenil in se oziral po kapelici. »Res, podira se, vse je razpadlo in zanemarjeno,« je dejal in spet pogledal Kristusa in mu rekel na glas: »Gospod, prav rad storim, kar želiš!«

In vstal je. »Hvala Bogu, našel sem pot.« Brž je odšel iz kapelice, pozdravil duhovnika, ki je bil zunaj na kamniti klopci, mu poljubil roko in mu izročil ves denar, ki ga je imel pri sebi, rekoč: »Prosim Vas, če bi kupili za ta denar olja, da bo vedno gorela lučka pred križem. In

če ne bo več olja, pa mi povejte, da bom spet poskrbel zanj.«

Duhovnik je strmel v mladeniča, osupnile so ga te besede, ogledoval je denar, nobena beseda mu ni hotela iz ust.

»Pa kaj...« je hotel izreči, a ko se je ozrl, je bil Francišek že daleč. Skoraj tekkel je, tako je bil vesel. »Delo, delo, zdaj imam delo! O Kristus kako si dober!« In pokrižal se je, in še in še, in kolikokrat je napravil znamenje križa čez čelo, tolikokrat se je bolj in bolj zarisalo trpljenje Gospodovo v njegovo srce, so se zasekale vanj Njegove rane. Zdelo se mu je, da se z njim veseli vsa zemlja, da ve vsaka trava, kako mu je lepo, da škrjančki prepevajo samo o tem, da se pogovarjajo škržati samo o njegovi sreči. »Kako lepo bom popravil kapelico!« je vzkliknil Francišek, »boš videl, Gospod, kako bo spet lepa Tvoja hiša. Kar nič več Ti ne bo hudo v njej.« Kakor otrok je tekkel proti domu, ni videl ne slišal nikogar, ki so ga izpraševali, kam se mu tako mudi, pograbil je kose najboljšega sukna, natovoril konja, skočil še sam nanj in oddirjal iz mesta, da so se mu komaj umikali mimoidoči.

»Francesco!« je zaklicala mati za njim; ni je slišal, bil je že daleč spodaj na cesti, hitel je proti mestu Foligno, prodal blago in še konja pri znanem trgovcu in se peš vrnil h kapelici sv. Damijana. Že je zahajalo sonce, in kakor morje se je blestela ravnina v žarkih. Črne pike – lastovke – so švigale in gostolele. Še je sedel duhovnik pred kapelico. Zagledal je Franciška, ki je prišel ves

upehan in rdeč v obraz po poti, in ga je koj spoznal.

»Bržkone Vam je žal denarja, kajne?« ga je ogovoril smehljaje se. »Še zdaj ga imam poleg sebe. Nate, gospod!«

»Bog varuj!« je odvrnil Frančišek. »Nasprotno – tu, glejte, sem Vam prinesel večjo vsoto, da popravite kapelico!«

Duhovnik je vstal.

»Nikakor! Toliko denarja ne morem in ne smem sprejeti od Vas.«

»Pa zakaj, kako da ne? Lepo prosim!« je hitel Frančišek in kakor otroku, če mu odvzameš igračo, se mu je stemnil obraz.

»Mladi ste in denar bržkone ni Vaš. Poznam Vašega očeta, hud bi bil. Tu, kar obdržite ga in ga vrnite doma!«

»Ne gospod,« je odvrnil Frančišek, »obljubil sem Bogu, da popravim kapelico. In komu bi izročil denar za to, če ne Vam? O, dajte, vzemite!«

A duhovnik se ni dal preprostiti. Frančišek je moral vzeti denar nazaj, toda zalučal ga je na okno kapelice, kakor bi bil brez pomena, in žalost ga je obšla.

»Lepo od Vas,« je povzel duhovnik, »da hočete skrbeti za hišo božjo; vendar – tako ne gre. Vaš oče bi zahteval denar nazaj in glejte, kako bi se jaz izgovoril?«

»Če ste mi odbili že to prošnjo,« je dejal Frančišek, »pa mi vsaj pustite, da ostanem pri Vas.«

»Še bolj nemogoče!« je vzkliknil duhovnik in se ostreje zazrl v Frančiška. »Po vas bi prišli. Pamet, pamet, mladi gospod, vzemite denar in se vrnite k očetu!«

A Frančišek je prosil še in še, da je duhovnik polagoma izprevidel, kako je Frančišku res pri srcu, da ostane, in slednjič je dejal:

»Pa bodi – ostanite pri meni! Če vas Bog kliče, se zaman upiram.«

»Bog povrni,« se je v genotju zahvalil Frančišek, se sklonil in poljubil duhovniku roko.

III. Oče naš

1. Vojščak Kristusov

Gospa Pica Bernardonova je tisti večer zastonj pričakovala sina. »O Francesco mio,« je zašepetala in gledala skozi okno v sivo noč; »Bog bodi s teboj! Čutim, išče te in te hoče zase. Zgodi se Njegova volja!«

Peter Bernardone pa je bil drugačnih misli. Prihrumel je k svoji ženi:

»Kje je Francesco? Vse sem preteknil, nikjer ga ni in nihče ne ve, kam je šel. Ali veš ti, ki ga vedno zagovarjaš?«

Pica je zmajala z glavo in dejala bolj sebi kakor pa odgovorila možu:

»Bog ve, kje je.«

»Tudi jaz bom kmalu vedel,« je zavpil Bernardone in stekel po stopnicah. »Ima že spet svoje muhe,« je odgovoril polglasno, »jaz mu jih preženem in mu dokažem, kaj je moje! Blago – konja, seveda, še vso hišo mi bo raznesel!«

Poizvedoval je po mestu in kmalu izsledil, da biva njegov sin pri sv. Damijanju. Takoj je naprosil nekaj sosedov in odšel z njimi po sina.

Frančišek je bil v tem času hodil v votlino in kapelico prosit Boga, naj ga razsvetli in mu pokaže pravo pot. Premišljal je in sklenil, da zapusti posvetno življenje. Noč in dan je molil in se postil, ječal je in jokal v mislih na trpljenje Gospodovo.

Ko je bil tisti dan ves v razmišljanju, je zaslišal hojo in spoznal očetove korake. Groza ga je obšla, skril se je v najtemnejši kotic skalne votline in trepetaje čakal, kaj bo. Slišal je, kako se oče nanj jezi in ga imenuje potepenca in lahkoživca. Slišal je, kako ga je miril duhovnik.

»Ne bo mi odšel,« je slednjič sklenil oče, »najdem ga, pa če je ne vem kje! A tedaj mu posvetim, da mu bodo za vedno pošle vse take muhe!«

»Hvala Bogu,« je zašepetal Frančišek, »odšel je.« In lepo mu je bilo in za vse na svetu se ni hotel povrniti v očetov dom. Bal se je, vendar mu je bilo srce veselo.

A prišli so dnevi, ko je jasno izprevidel, da tako ne bo mogel ostati dolgo.

»Če hočem biti vojščak Kristusov,« je dejal »ne morem ostati vedno v tej samoti. Vse drugačne so poti za tak poklic. Nastopiti moram drugače. Pomagaj mi, o Bog, Vate zaupam, moči mi daj!«

In je sklenil, da stopi pred očeta in mu pove, kako se je odločil in kakšno pot življenja si je izbral. Počasi je stopal po ozki poti navkreber proti Assisiju. Oljke so ždele vse tihe, nič ni bilo škrančkov. Težki in nabrekli oblaki so silili k tlom. Frančišek je bil bled in shujšan, obleka je bila vsa obrabljena in je kakor beraču v cunjah visela z njega. Ko se je prikazal na trgu v mestu, so ga zagledali otroci, poskočili so od iger in zagnali vrišč in krik: »Norec! Norec!«

Se nadaljuje

P. Bazilij
**TONČEK IZ
POTOKA**

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Hotel je svoji sestrici pokazati jezik, pa mu je tisti trenutek zmanjkalo tal pod desnim podplatom. Zakrilil je z rokami in že je čofnilo v peneči se potok...

Tonček se je zagrabil z rokami za rob mostiča in obvisel na njem. Sicer voda ni bila preveč globoka, vendar je pritlikavemu fantu prav gotovo segala čez glavo. Saj je poskušal priti z nogami do tal, pa mu je voda že silila v usta. Moral se je še krčeviteje zagrabit za rob. Presneta smola!

Neža pa je stala pred njim na mostiču in se na vse grlo smejala. Kako mu privošči, namesto da bi mu pomagala iz vode! Grdoba!

Vse bi še šlo, ko bi ne imel Tonček nesrečnih platnenih hlač, ki so se napile vode, da se Bog usmili. Breme je postajalo vedno težje. Poleg tega so bili tudi žepi sami precej obteženi z vsem mogočim železnim zakladom. Navsezadnje mu bodo zares odpovedale roke in bo šel dobesečno »po vodi«...

»Tak pomagaj mi vendar!« je končno Tonček le izdaval. Drugikrat bi ne prosil pomoči, za vse na svetu ne. Zdaj pa mu ne pomaga nobeno mazilo. Vedno globlje ga vlečejo hlače.

Neža se je smejala na mostu kot pečen maček...

»Le čakaj, ko pridem ven!« je v njem kljub mrzli kopeli vrela jeza. Toda zadnjo besedo je komaj izgovoril, ker mu je pljusknila voda v usta. Brrr!

Na srečo je prišel iz hleva hlapec Martinek in rešil Tončka iz potoka. Tako se mu je smejal, da je še Nežiki znova podžgal smeh. Mokrega Tončka je prijel na hrbtu za naramnice in ga kot mladega mucka nesel v vežo materi. Vse je teklo od njega.

»Mati, Tončka sem dobil v potoku. Plaval je kot žaba.«

Uboga Marijana! Saj še do besede ni mogla od začudenja. Hlapec pa je stopil v sobo. Zlezal je na klop

ter položil mokrega dečka na peč, od koder je kmalu začelo curljati po lončnicah in se je luža na podu večala z vsakim trenutkom. Kdo bi si mislil, da drže hlače toliko vode!

Potem je prišla mati: »Vidiš, ko sem te svarila pred potokom! Kdor ne uboga, ga tepe nadloga!«

Tonček pa v vek.

»Ko je bilo tako lepo...«

»Mokro pa tudi, mokro, kaj?« se je smejal Martinek.

In zdaj? Tonček je vedel samo eno: v krilce nič več! Naka! Pa četudi samo za eno uro, da se hlače posuše. Krilcu je dal slovo in če se vsi postavijo na glavo ter jim pridejo na pomagaj vsi svetniki iz pisanih slik pod stropom... Je rajši v mokrih hlačah, četudi bi se morale na njem posušiti.

V hiši se je medtem zbrala vsa Pintarčkova družina, da vidi, »kako se je mali skopal«.

Končno je dečka iz zadrege rešil oče. Prinesel mu je svoje ponošene hlače, ki so ležale nekje v omari in jih že dolgo niti za vsak dan ni več oblekel.

»Tu imaš, Tonček, če res nočeš več v krilce! Malo prevelike bodo, pa saj si že fant od fare! Če nisi, pa še boš.«

Da, le ata razumejo in vedo, kaj je fantovska čast! Ne pa tistile Martinek – oslinek, ki se mu smeje izza mize, kot bi orehe stresal. Ali pa Janez, ki je tudi prišel s svojim modrim predpasnikom.

Tonček je kar izginil v atovih hlačah. Vsa soba je prasnala v smeh. Še oče je rajši pogledal skozi okno kot pa malčka, ki je kupal iz hlačnic...

»Pas lahko kar nad glavo zadrigneš,« se je tolkel ob kolena hlapec.

»Poglej, Tone, saj si se zmotil! Nogo si vtaknil v žep, namesto v hlačnico,« je nagajal Janez svojemu bratu, ki je v očetovih hlačah obsedel na zapečku kot kupček

nesreče. Kakor bi se vse zarotilo proti njemu! Uh, da le morejo biti taki! Vse bi pometal v mrzlo vodo, da bi bili mokri kot cucki, potem bi dali menda mir... Ali pa bi umrl! Potem bi vsi planili v jok, da bi se hiša tresla. To bi se jim smejal iz nebes!

»No, zdaj je pa dovolj!« je zato oče napravil konec in udaril na drugo struno: »Pozimi si je pa Martinek hladil prevročo kri v potoku...«

»Ho, ho, ho! Saj res!« se je spomnil Tonček in takoj pozabil na svojo nesrečo. Smejali so se tudi ostali. Janez pa je skočil na sredo hiše ter pokazal, kako je hlapec tistikrat obsedel med ledom.

»Stare pogrevate, ko novih ne veste,« je dejal hlapec, ko ni vedel drugega reči. Potem je vstal ves rdeč izza mize ter se odpravil iz hiše. Hvala Bogu, za njim je odšel tudi Janez, dekleta pa so utihnili. Nevihta je bila mimo in Tonček je hvaležno pogledal očeta...

Zdaj ko je imel Tonček hlače, je začel hoditi tudi v cerkev. Čevlje je dobil po Janezu, kateremu so bili že dolgo premajhni, in je obul namesto njih škornje. Navadno sta šla z Nežiko z roko v roki nekaj metrov pred ostalimi proti Stični.

Prvič sta oba gledala po strani, ko je gospod župnik stopil pred oltar in so se na koru oglasile orgle.

»Ježeš, kaj bo pa zdaj?«

Ančka jima je zašepetala, naj bosta pridna, ker je Bogek na oltarju. Za trenutek sta ostala pozorna, nato pa sta prav enako radovedno kot prej vrtela svoji glavici. Kaj bi ne! Gospod so se obračali pred oltarjem kot mati, kadar imajo peko. Le poglej jih! Saj zeleni plašč kar frfota okrog njih, ko se odpravijo h knjigi. Poleg tega zadaj buči, kot bi vlekel Martinek deset harmonik hkrati. Dekleta in fantje pa se dero kakor za stavo. Menda si vsak prizadeva, da bi ga najbolj slišali iz gručice. In ko so gospod zlezli po stopnicah na prižnico, je nekajkrat zabobnelo kot v potoškem mlinu.

»Zakaj pa so tako hudi?« je Tonček boječe vprašal Ančko.

»Na vaju se krega, ker ne daste miru.«

In potem sta obema zlezli glavici nekam med ramena, dokler se gospod ni naveličal tolči s pestmi po deski in se je zopet prikazal pred oltarjem. Glej, glej! Sedaj je začel pa fant v rdečem krilcu tekati okrog. Celo zvoniti se je spravil, da je Tonček ostrmel ter pocuknil dvojčico za rokav. Le kateri kravi je ukradel zvonec?

Pa je bilo le lepo.

Doma sta se nato pogovarjala samo o nedeljskem doživetju. Potem je Tonček mislil na dečka v rdečem krilcu, Misli, december 1998

ki je zvončkljal pred oltarjem... Ko bi smel še on postati strežnik! Enkrat na teden bi pa že zlezl v krilce, zlasti še tako lepe rdeče barve in za tako službo. Samo da še ne zna drdrati tistih prečudnih besed, ki niso noben očenaš, kakršnega molijo doma. Ojej, teh ne bi znal tako hitro!

In je sklenil, da bo ministriral najprej doma. Postavil se je v kamri pred skrinjo, potem pa skakal pred njo ter zvonil s starim kravjim zvoncem, da je šlo vsem skozi ušesa.

»Tak boš že enkrat nehal!« se je ujezila mati.

Oče pa se je smejal: »Še fajmošter bo naš Tonček. Kakor rajni brat Anton, ki je pasel grešne ovčice v Koprnu na Primorskem...«

Tonček je kmalu napredoval iz ministranta v gospoda. Nekaj časa mu je ministrirala Neža. Toda dekle si je domišljalo, da mora knjigo prenesti Tonček, ker njej še za zvonjenje zmanjkuje časa. Tonček pa hud! »Kdaj si že videla, da gospod sami prenašajo knjigo?« jo je spodil. In spomnil se je na starega mačka, ki je bil pri hiši menda samo za nadlego. Nobene miši se mu ni ljubilo zagrabititi za repek in naj bi ga z njim ščegetala po smrkcu. Kamor si ga posadil, povsod ti je obsedel, dokler ga ni klicala lakota k skodelici pod ognjiščem.

Temu je poveril Tonček službo ministranta. Ni mu ušel kakor sitnica Neža. Mirno je sedel za »potoškim gospodom« in dromljal, češ: »Daj me, kamor hočeš, samo da mi ne nagajaš!« Tonček je prevzel namesto njega zvonjenje, kot »gospod« pa je brnjal po starih mašnih bukvah rajne babice.

Se nadaljuje

sv. družina adelaide

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O. Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487*

Novembrski dnevi so bili tudi v naši skupnosti zaznamovani z mislijo na pokojne in molitvijo zanje. Na dan spomina vseh vernih rajnih, 2. novembra, smo po večerni maši zmolili rožni venec za tiste iz naše srede, ki so že v večnosti, pa morda še potrebujejo našo pomoč. Z večerno mašo in delom rožnega venca so bili zaznamovani vsi petki tega meseca.

Kot je v navadi že vrsto let, smo tudi tokrat obiskali grobove naših svojcev in molili zanje, obenem pa smo se spomnili naših pokojnih staršev, prijateljev in znancev, ki počivajo v rodni domovini in drugod po svetu. Na dan vernih duš smo se zbrali na cheltenhamskem pokopališču in pri tistih, ki počivajo v Dudley Parku. Drugo nedeljo

v mesecu je prišel na vrsto Centennial Park, tretjo pa pokopališče Enfield.

Stopili smo v novo cerkveno leto, zadnje pred letom

2000. Adventni čas, s katerim ga začenjamo, nas želi pripraviti na praznik Gospodovega rojstva. Čas pričakovanja je lepa priložnost, da obnovimo naše vezi z Bogom in bližnjimi. Na to nas postopno pripravljajo adventne nedelje s posebej za to izbrano božjo besedo. Vabljeni pa ste tudi k petkovim večernim mašam.

Naš narod tokrat praznuje še drugi advent. Pripravljamo se namreč na tisti trenutek, ko bo sveti oče škofa Antona Martina Slomška razglasil za blaženega. Ta adventni čas bo trajal približno pol leta. Z zaupanjem se že zdaj priporočajmo našemu rojaku, ki je kot dušni pastir oznanjal evangelij, pa tudi ljubezen do materine besede in domovine. Ne bomo vsi na slovesnosti v Mariboru ali Rimu, vendar želimo biti del tega praznovanja. Naj bo tokrat Slomšek naš Janez Krstnik, ki nas bo pripravil na letošnji božič in na vsa druga srečanja z Gospodom.

V naši cerkvi Svete Družine je v nedeljo, 15. novembra, prejel zakrament svetega krsta Samuel Matthew Mathews. Rodil se je v družini Stuarda Jamesa Mathewsa in Lidije, rojene Zafran. Lidija kot hčerka slovenskih staršev še vedno ohranja stik z našo narodno in versko skupnostjo, kar je v mešanih zakonih nemalokrat težko. Staršem in botrom iskreno čestitamo z željo, da bi po svojih močeh pomagali Samuelu dozoreti v dobrega človeka in kristjana.

Pred novembrskimi dnevi nas je obiskala sestra smrt. V domu za ostarele (St. Hilarion) v Adelaidi je 23. oktobra zvečer umrla KAROLINA ČARGO, rojena Bratuž. Rodila se je 17. oktobra 1911 v Čepovanu na Primorskem. Kot mlado dekle je odšla v Trst in se tam zaposlila pri slovenski družini. Po vojni je šla obiskat svojo sestro Julko v Neapelj in tam spoznala Angela Čarga, s katerim sta se 4. aprila 1949 poročila v Stari Gorici. Kmalu po poroki sta se vkrcala na ladjo za Avstralijo. Naselila sta se v Adelaidi, kjer se jima je po nekaj letih rodila edina hčerka Nada. Angel je februarja 1967 umrl v prometni nesreči, tako je Karolina ostala sama s hčerko. V veliko pomoč jima je bil očetov prijatelj Ivan Kovačič, ki je umrl leta 1985. Z leti se je Karolinino zdravje začelo krhati. Hčerka Nada je lepo skrbela zanjo in ji skušala dajati vse tisto, kar je od nje prejemale od otroštva naprej. Ko ji doma ni mogla več nuditi potrebne oskrbe, jo je dnevno obiskovala v domu St. Hilarion. Še

pred kapjo, ki je Karolino dokončno priklenila na posteljo, ji je hčerka predstavila zeta Johna, ki je imel mamo v podobnem stanju. Mama Karolina je v svojem življenju gojila veliko ljubezen do Boga, slovenskega jezika in domovine. Vse to je znala pokazati tudi z življenjem v krogu svojih najbližjih in v slovenski cerkvi. V času bolezni pa je z močno vero in zaupanjem prejela zakramente in se tako pripravljala na rojstvo za nebesa. Rožni venec za pokojno Karolino smo imeli v naši cerkvi Svete Družine 26. oktobra zvečer, naslednji dan po maši zadušnici pa smo jo pospremili na pokopališče Cheltenham, kjer počiva njen mož Angel. Za vse, kar je dobrega storila za svoje najbližje in za vso našo skupnost, naj ji bo Bog bogat plačnik. Hčerki Nadi z možem Johnom ter sorodnikom v domovini in drugod po svetu pa izrekamo iskreno sožalje.

Na letošnji božič se bomo pripravljali ves adventni čas z duhovno pripravo. Vsak petek zvečer je sveta maša z litanijami in razmišljanjem Pripravite srca na Kristusov prihod. Ves advent bo ob petkih zvečer in v nedeljo pred mašo priložnost za spoved.

Advent nas spominja tudi na čas pred prvim Kristusovim prihodom in vabi k pripravi na praznovanje njegovega rojstva. Vsa resnost adventa je ravno v tem, da nas hoče ta čas vsako leto spomniti tudi na drugi Kristusov prihod ob koncu našega življenja in ob koncu sveta. Zato smo vsako leto ob vstopu v adventni čas tudi bliže temu drugemu Kristusovemu prihodu.

Evangelist pravi, da se s Kristusovim prihodom približuje naše odrešenje. Z rojstvom učlovečenega božjega Sina, se je vsemu človeštvu približalo odrešenje. Vendar mora vsak človek osebno doživeti, ko v veri odpre svoje srce Kristusu in odgovori na njegov klic. Naj bo advent čas za več medsebojnega spoštovanja, razumevanja, pomoči in ljubezni. Če bo to vodilo našega življenja, potem se bo mir, ki ga moramo deliti z drugimi, naselil v naših srcih.

Vsem rojakom v Perthu, Milduri in Berriju želim milosti polne božične praznike, da bi bili napolnjeni z notranjim mirom!

Božični spored bo objavljen v oznanilih.

p. Janez

Jožica Gerden, Mildura: Božični spomin

Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji, VII.

Mirko Mahnič

Na drobnem jadranskem otoku Silbi (Hrvaška) so vse dni peli škržati; njihovo petje mi je zbuvalo misli na človeško govorico, ki naj bi bila podobna temu oddajanju nenehnega sončnega veselja. Naj v zvezi s tem – mislim na 'veselje' – uporabim dognanje znamenitega dunajskega psihoterapevta dr. Ervina Ringla o 'zaprtosti' govorjenja njegovih rojakov (Avstrijcev), ki je sestavljeno "iz forme in fraz" in je pravzaprav nekakšen "španski visoki ceremonial, s katerim uspešno skrivaš prave občutke"; dr. Ringel pri tem ugotavlja, da se odrasel Avstrijec mesečno sreča le z enim ali dvema znancema, medtem ko 1.4 milijona Avstrijcev razen v službi praktično sploh ne komunicirajo z nikomer.

Pravo govorjenje je izraz **prijazne** zgovornosti, poganjajoče iz človeške vzajemnosti in iz "občutka za pristno in pametno" (H. Hesse: Peter Camenzind), ne pa tisto, ki ima "divje meso v grlu" (Stefanovski v drami Babilonski stolp), nikar kastrirano in štacunarsko, kakršnega imajo poslovneži (H. Miller: Kolos), tudi nikar sestavljeno "iz sodobnih nihilističnih fraz" (A. Trstenjak), nikar tisto z mrtvim obrazom in ugaslimi očmi.

Prav je, če se ob vsem tem opomnimo na naše pogosto neprizadeto, neokusno in nekulturno momljanje pa tudi na hlastnost in klepetavost (Oton Župančič je o zgovorni pesnici Lili Novy zapisal, da "med njene besede včasih ni mogoče vtakniti niti bucike"!) in opomnimo se še, da ni primerno ostajati pri poudarjanju sebe – kar naprej le "jaz, jaz, jaz".

Zelo važno je, da se, če le mogoče, poskušamo zavedati KAJ, KJE, KDAJ, KOMU in KAKO govorimo.

Po teh najnujnejših opominih si oglejmo nekatere pogoste, vsakdanje, za začetek predvsem krajše govorne možnosti in načine.

Omenimo najprej bogato vrsto iz čustvenih vzgibov izbruhanih in izpihanih pozitivnih in negativnih **vzklikov** (opozorilni, pohvalni, zahvalni vzkliki, politična gesla, kletvice, psovke, žalitve, grožnje, ukazi...). Tudi pri vzklikih naj nas vodijo – kakor pri vsakem govorjenju – izbor, mera in okus.

Za medsebojna razmerja je pomembno, kako koga pokličemo – **klic** – kakšne veljave je npr. naš "ti" (naklonjen, ukazovalen, zaničevalen), kakšen je naš telefonski 'halo', kakšni so naši nagovori (spoštovani gospodje, bratje in sestre) – zgolj zunanji in ne iz spoštovanja in ljubezni.

Posebno pozornost moramo posvetiti **pozdravu** (med znanci, fant in dekle, 'višji' in 'nižji', po 'kategorijah' namesto za vse enako, zmeraj iskreno, pristrčno, z izčrpano vsebino pozdrava, ki želi lep dan, zdravje, dobro počutje, prijeten počitek ('dober dan', 'na zdravje', 'na svidenje', 'srečno', 'dobro se imejte', 'dober tek'...). Izgubljam temeljni pomen in vsebino pozdrava! Vse je samo še olika in oblika! Ohlapen, hladen pozdrav vznemiri pozdravljenega: "Kaj je narobe? Kaj sem mu naredil?" se sprašuje in je nesrečen cel dan. Momljanje ni pozdrav, treba ga je glasno in razločno izgovoriti. Ne pozdravljajmo avtomatično ali zviška, ne čakajmo na pozdrav. Pozdrav je pravzaprav tudi nasmeh in izraz naklonjenosti. Najgrše je ignoriranje prijaznega pozdrava.

Ob pozdravu omenimo **izraze pohvale, čestitk, sožalja**; tu gre za primerno, če le mogoče dovolj nešablonsko besedilo (oguljeno "moje sožalje" je boljše nadomestiti z občutenim stiskom roke).

Prištejmo še **izraze zahvale, hvaležnosti, vdanosti in solidarnosti**. Tudi tu iščimo izvirnost, tudi tu velja – kot za čestitko in sožalje – na kratko je lepše in učinkovitejše.

Za konec še o **ukazovanju**: kako ukazovati (v družini, v šoli, v službi: prijazno, odločno, ostro, brutalno, lajavsko)?

Za danes dovolj – miren božič in zdravja v novem letu vam želim.

sv. **ciril in metod**
melbourne

*p. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

ADVENTNI ČAS ima pomen priprave na božične praznike. Naše potrošniško okolje ne mara te priprave, zato je v njem polno božičnega kiča. Vsako delo in vsako praznovanje pa zahteva svojo pripravo, da bi doseglo svoj namen. Vabim vas, da se odločite dati adventnemu času pomen, ki mu gre. To je čas zbranosti in pričakovanja. Je čas večje duhovne zbranosti in premišljevanj, kaj vse je Bog storil za nas. Naj nas potrošniški svet ne potegne vase z reklamami in glasno vsiljivostjo! Božič praznujmo skromno, zavedajoč se, da se je Jezus rodil v hlevu in bil položen v jaslji.

BOŽIČNI SPORED V KEWJU

Priložnost za spoved je v naši cerkvi vsako nedeljo, približno dvajset minut pred osmo ali deseto mašo. Spovedovanje bo tudi na božični večer od desetih do mladinskega božičnega programa. Praznujmo božične praznike očiščenih src v dobri spovedi!

Polnočnica bo kot običajno pred lurško votlino, v primeru dežja pa v cerkvi.

Iščemo družino, ki pričakuje otroka, ki bo (ali je bil) rojen v novembru ali decembru. Če bo kandidatov več,

bomo izbrali najmlajšega. Ob polnočnici bi ga mamica in očka, napravljena v Marijo in Jožefa, prinesla k lurški votlini. Pred polnočnico bodo otroci in mladi pripravili božičnico. Točno uro boste izvedeli v božičnem pismu.

Na božič bo maša ob osmih in ob desetih. Maše ob petih popoldne ne bo, ker je bil lani obisk skromen in ker sem sam.

Sv. Štefan, 26. december - Sv. maša bo ob osmih in desetih. Na dan po rojstvu Božjega Otroka na svet se Cerkev spominja rojstnega dneva za nebesa prvega mučenca.

Praznik Svete Družine, nedelja, 27. decembra - Pri deseti maši bo blagoslov otrok.

Silvestrov večer, 31. december - Z mašo ob pol osmih zvečer se bomo Bogu zahvalili za preteklo leto.

Novo leto, praznik Marije Božje Matere in dan miru, 1. januar - Sv. maša bo ob osmih in desetih.

Gospodovo razglašenje, Svete tri kralje, bomo praznovali v nedeljo, **3. januarja**, z osmo in deseto mašo.

Marija Oppelt, Melbourne: Marija z Jezusom

SPORED DRUGOD:

North Altona: priložnost za božično spoved v slovenščini boste imeli v cerkvi sv. Leona Velikega v soboto, 19. decembra, od šestih do sedmih zvečer.

Springvale: slovenska božična spoved bo v ponedeljek, 21. decembra, od petih do šestih zvečer.

Bell Park (Geelong): priložnost za spoved v slovenščini bo v torek, 22. decembra, od šestih naprej v župnišču ob cerkvi Svete Družine.

St. Albans: v cerkvi Srca Jezusovega bo slovenska spoved v sredo, 23. decembra, od šestih do 7.30 zvečer.

KRST je bil v novembru samo eden in sicer 22.11. JOSHUA BROŽIČ je sinček Roberta Brožiča in Eve, rojene Bošnjaković. Botra sta bila Mark Brožič in Marija Bošnjaković. Staršem iskrene čestitke in želja, da bi ga v veri vzgajali z zgledom in besedo!

POROKA je bila tudi samo ena. V nedeljo, 8. novembra, sta si pred oltarjem obljubila zvestobo VILIM KINKELA (sin Franja in Ivanke roj. Mohorovičič) iz Highetta, Vic. in IRENE BRUMEN (hči Antona in Matilde, roj. Urbančič) iz Mt. Waverleya, Vic. Priči sta bila John Kastelic in Susan Brumen.

POGREBE smo imeli štiri. JERNEJ LENARČIČ je umrl 24. oktobra v St. Vincent Hospitalu, Melbourne. Rojen je bil 30. avgusta 1923 v Nadanjem Selu v Sloveniji kot najmlajši od šestih otrok. Zakramente uvajanja (krst, birmo in prvo obhajilo) je prejel v Šmihelu na Krasu. Triletnemu je umrla mama in je potem rasel ob krušni materi. Med drugo svetovno vojno so ga vpoklicali v italijansko vojsko, na Korziki je zbolel za kronično malarijo, osvobodili so ga zavezniki in prek Marseillesa se je vrnil v Slovenijo. Po vojni je z nekaterimi rojaki

zbežal pred jugoslovanskim komunističnim režimom v Italijo in prišel v Sydney septembra 1949. Leta 1957 se je poročil s Pavlo, roj. Žele. Živela sta v Melbourne, Tullamarine. Po upokojitvi se je pridružil balinarskemu društvu in je v tem športu zelo užival. Pogreb je bil 28. oktobra iz naše cerkve, pokopan pa je na pokopališču v Keilorju. Poleg žene Pavle zapušča brata Jožeta (Kanada), sestro Marijo (Slovenija), sinova Karlota in Franka ter vnuke Karolino, Vanesso, Andrejo in Michaela.

IVANA KRNEL, rojena leta 1908 v Radohovi vasi, Pivka, se je preselila v večnost 27. oktobra. V Pivki se je leta 1930 poročila s Francem Krnelom. Leta 1962 je prišla v Avstralijo k drugim otrokom z možem in mlajšim sinom Petrom. Dom sta si z možem ustvarila v Blackbournu. Vdova je bila od leta 1986. Zapušča sina Toneta, hči Marijo, poročeno Česnik, hči Rozo, poročeno Ogrizek, in sina Petra. Najstarejši sin Ivan pa je že 22 let pokojni. Pogreb smo imeli 30. oktobra iz naše cerkve na pokopališču na Keilorju.

ELVIRA PRIVATO, roj. Woppel, iz Clifton Hilla, je umrla na praznik vseh svetnikov, 1. 11., v St. Vincent Hospitalu, Melbourne. Pogreb smo imeli 6. novembra iz naše cerkve na pokopališču na Keilorju. Rojena je bila 1. 3. 1913 v Baču na Primorskem. Mož Erminio ji je umrl pred petnajstimi leti, sin pred tremi leti, hči pa živi v Italiji. Poleg hčerke zapušča še tri vnuke in sedem pravnukov.

ANGELA KRIŽMAN, roj. Kakovič, je umrla na vernih duš dan, 2. 11., v Morwellu. Zapušča moža Jožefa, hči Nevio in sinova Roberta in Davida; sestre Viktorijo, Slavo (Melbourne), Pavlo in Malči (Slovenija) ter vnuke Michaela, Sonjo in Sario. Pogrebno mašo je v cerkvi Sacred Heart 5. 11. opravil lokalni duhovnik, pokopana pa je na Melbourne General Cemetery, kjer sem vodil pogrebne molitve. Rojena je bila 18. 1. 1932 v Ritomarcah. V Avstralijo je prišla leta 1956 in se naslednje leto poročila.

MOLITVE na pokopališčih v Springvalu in na Keilorju ter prav tako pri kapelici na Elthamu so bile v lepem vremenu dobro obiskane. Vaši darovi ob teh molitvah so namenjeni vzdrževanju skupnih grobov. V zadnjem letu

Zahvala

Rada bi se iskreno zahvalila vsem dobrim ljudem in prijateljem, ki so meni in moji družini stali ob strani ob smrti moža, očeta in starega očeta Eligija. Hvala vsem, ki ste se udeležili molitve rožnega venca in pogreba naslednje jutro. Hvala posebej patru Metodu, za obisk in podeljenje zakramenta in lepe besede tolažbe v bolnici ter seveda za lepo pripravljen pogreb.

Žalujoča žena Milka Šerek z družino

smo imeli dva pogreba vanje. Na Keilorju smo zbrali \$857.60, na Planici pri maši \$443.70 in na Elthamu \$67.80. Bog povrni vsem darovalcem!

KULTURNI ODBOR - Konec oktobra smo imeli ustanovni sestanek kulturnega odbora našega verskega in kulturnega središča. Namen odbora je skrb za kulturno življenje v našem središču: pomoč pri že tradicionalnih prireditvah (materinski, očetovski dan, miklavževanje...) in s pripravljanjem drugih. Odbor naj bi tudi spodbujal ljudi, naj se pridružijo v čim večjem številu. Koordinatorica odbora je Draga Gelt, tel. 9756-0103.

MINI MLADINSKI KONCERT - Na tretjo nedeljo v novembru so mladi v dvorani pod cerkvijo po družinskem kosilu nastopili s točkami, ki so jih predstavili oktobra na koncertu v Canberri. Folklorne skupine Iskra smo bili

Folklorna skupina Iskra

še posebej veseli in nasploh je bila prireditev lepa. Vsi nastopajoči iz Melbourne ter organizatorji so v imenu verskega in kulturnega središča prejeli priznanje za sodelovanje.

SREČANJE IN SESTANEK FRANČIŠKANOV - Desetega novembra smo imeli v Kewju srečanje in sestanek slovenski frančiškani, ki delujemo v Avstraliji. Pridružil se nam je tudi Tone Gorjup, ki je bil na obisku in dobro pozna razmere tukaj. Pozdravili smo p. Filipa, ki je pred kratkim prišel iz Slovenije, izmenjali vtise o obisku škofa in provinciala ob obletnici naših cerkva, načrtovali delo in medsebojna nadomeščanja za naprej ipd.

NAŠA CERKEV - V cerkvi je pri krstnem kamnu na voljo blagoslovljena voda. Z njo lahko pokropite svoj dom, grobove svojcev, se z njo pokrižate, ko pridete domov ali greste od doma... Avstralsko podjetje je zbrusilo in na novo lakiralo parket v cerkvi. Ob stojalu za svečke je na zidu nabiralnik za večno luč. Namesto za male svečke, ki zgorijo v dobri uri, lahko darujete za večno luč ob tabernaklju: ena sveča gori en teden.

BARAGOV DOM je prišel do izraza, odkar smo podrli stare ciprese okrog njega. Z ene strani so jih porezali že električarji, na drugi strani pa so močno zrastle v višino. Obrezovanje starih cipres ni uspešno, če ni redno. Obrezovanje bi bilo povezano tudi s precejšnjimi izdatki, ker so bile ciprese previsoke, da bi delo lahko sami opravili. Večina rednih obiskovalcev našega središča in sosedje so se strinjali z odstranitvijo, posamezniki pa so bili iz naravovarstvenih razlogov proti.

Avstralsko podjetje je zbrusilo in ponovno lakiralo veliko jedilnico, Marjan Jonke jo je prebelil, Bernard Brenčič pa zbrusil in lakiral pohištvo v njej.

Veronika Ferfolja še naprej ureja arhiv, kadar pride iz Adelaide v Melbourne. Tone Gorjup je ob svojem obisku pomagal pri prepoznavanju fotografij.

MT. ELIZA vas pričakuje! Rezervirano imamo prva dva tedna v januarju 1999. Cena je enaka kot lani: za otroke do 12 let \$100, za ostale \$120. Za vsakega naslednjega otroka v družini je \$20 manj. Za otroke, ki še niso dopolnili štirih let, je zastonj. Prvi teden je namenjen zlasti družinam, drugi pa mladim. Dobrodošel je vsak, ki se je pripravljen vključiti v skupino. Prijava velja s plačilom, prijaviti pa se je treba najkasneje do 31. decembra. Vabimo vas, da načrtujete skupne počitnice in se prijavite čim prej!

OBISK BOLNIKOV - Na prvi petek v mesecu obiskujem bolnike in ostarele, ki ne morejo k maši. Če želite, da vas ali koga od vaših obiščem, mi prosim sporočite!

p. Metod

izpod triglava

MEDVERSKI DIALOG - V petek, 9. oktobra, je zveza budistov, v Cankarjevem domu in za isto mizo, povabila predstavnike različnih verstev v Sloveniji. Za temo prvega tovrstnega srečanja z naslovom Medverski dialog so izbrali etiko, in izkazalo se je, da imajo prav na etičnem področju različne vere veliko - verjetno še največ - skupnega. P. dr. Anton Nadrah je zastopal katoliško Cerkev. Govoril je o desetih zapovedih, ki opredeljujejo ljubezen do Boga in do bližnjega, ker je prav ljubezen bistvo novozavezne etike. Omenil je zlato pravilo, naj

vse kar hočemo da bi ljudje nam storili, storimo tudi mi njim. »Čim pristrčnejša je ljubezen do Boga, tem lažja je ljubezen do človeka,« je dejal.

M. P.

DOMŽALSKE OBLETNICE - Od 19. do 25. oktobra je župnija Domžale praznovala več pomembnih obletnic. Letos mineva 100 let od posvetitve sedanje župnijske cerkve Marije Vnebovzete (škof dr. Anton Bonaventura Jeglič), 90 let od ustanovitve župnije, 70 let od namestitve sedanjih orgel orgelskega mojstra Franca Jenka, 60 let od povečave in poslikave cerkve (Slavko Pengov) ter posvetitve župnije Kristusu Kralju, 50 let od smrti prvega župnika Bernika, 40 let od prvega misijona po drugi svetovni vojni in 20 let od posvetitve novega oltarja, obrnjenega k ljudstvu.

Ob teh obletnicah je sedanji župnik Perčič, ki praznije deseto obletnico dušnopastirskega dela v Domžalah, skupaj z župljani pripravil številne glasbene in druge prireditve. Da bi v župljanih okrepil zgodovinski spomin, je župnijski urad izdal knjigo Zgodovina fare Domžale.

HUDE POPLAVE V SLOVENIJI - Poplavljenе stavbe, uničene ceste, telefonska in električna omrežja, grozeči plazovi, ki pod sabo meljejo hiše, ceste,...več milijard tolarjev gmotne škode, neprespane noči, strah, obup in nemoč prizadetih ljudi so posledice vodne ujme, ki je od 3. do 5. novembra prizadela Slovenijo.

Vipava, Savinja, Hudinja, Voglajna, Dravinja, Ledava... so preplavile Vipavo, Celje, Laško, Rimske Toplice, Majšperk, Duplek ..., le dan za tem je vodna širjava valovila v širši okolici Doba, nižje ob Savi v Sevnici, okolici Dobove in drugje. Zemeljski plazovi so zlovesče odnašali vse pred sabo. Škoda je velikanska, veliko je uničenega, če tudi se je nekaj dalo rešiti.

Spet je na preizkušnji naša solidarnost, naš čut za bližnjega v stiski. Na pomoč sta priskočila Slovenska karitas in Rdeči križ, izkazali so se gasilci in člani civilne zaščite. A za dokončno odpravo posledic poplav bo treba še veliko dobre volje, darežljivih src in solidarnosti. Lahko povemo samo to, da so ljudje v Sloveniji kljub državnim položnicam za Posočje (aprilski potres) še vedno pripravljani pomagati, po svojih močeh in zmožnostih. **Darove lahko nakažete na žiro račune:**

Škofijska karitas Ljubljana
51800-620-336, sklic na št. 05 1200119-66079

Škofijska karitas Maribor
51800-678-52987

Škofijska karitas Koper
51800-620-336,
0011500-1120,

s pripisom **ZA POPLAVE.**

STOLETNIKA NAŠEGA OLIMPIJCA – V novembru je praznoval stoti rojstni dan Leon Štukelj, ki je po vsem svetu ponesel slavo slovenske športne gimnastike. “V življenju in športu mi je veliko pomagala plemenita in celostna vzgoja, ki sem je bil deležen v šoli patrov frančiškanov v Novem mestu. Z ljubeznijo in dobroto so jo potrpežljivo sejali v naša mlada srca. Pridnost in poštenost nikomur ne škodujeta!” je povedal v enem od intervjujev.

Založba Magnolia je v Novem mestu, Štukljevem rojstnem kraju, predstavila doslej najboljše in najbogatejšo knjigo o njem. Na tiskovni konferenci je padlo tudi vprašanje, kako je lahko Štukelj dosegel takšne uspehe v okolju, ki je bilo takrat revno, saj imajo danes vsi športniki sponzorje. “Moj odgovor bo marsikoga presenetil. Uspeh je rodila revščina. Ker smo se hoteli izvleči iz dna, smo se ukvarjali s športom.”

Leona Štuklja je pritegnilo k sodelovanju tudi Ministrstvo za malo gospodarstvo in turizem, saj je gotovo eden najbolj znanih Slovencev v svetu in zato izjemno pomembna osebnost za prepoznavanje naše države. Zato je ministrstvo izdalo katalog z naslovom Leon Štukelj 100 let, ki je tiskan tudi v angleščini. “S tem katalogom sem se pomladil,” je dejal Štukelj in pristavil, da mu vse, kar se dogaja okrog njega, pravzaprav laska, če je seveda v prid vsem v Sloveniji. “Toliko sem socialist. Vse preveč se govori dajte, potrebujemo, ne pa tudi, od kod vzeti. Zato je treba ceniti tiste ljudi, ki ustvarjajo in delajo. Socialna vprašanja smo reševali 45 let, tudi uspešno, saj je mali človek veliko pridobil. Toda tako ne gre v večnost. Zdaj imamo možnost in edino rešitev, da gremo v Evropsko skupnost. Družba, ki ustvarja, mora tudi dajati, biti mora poštena in vračati, pa ne politično, temveč po potrebi. Državnik pa ne sme biti človek, ki dela s čustvi, temveč s pametjo. Na ureditev naše države gledam z razumom.”

14. KNJIŽNI SEJEM - V Cankarjevem domu v Ljubljani so zadnji torek v novembru odprli 14. slovenski knjižni sejem. Sejem, ki ga zdaj pripravljata Združenje založnikov in knjigotržcev Slovenije ter Cankarjev dom, ima že 26-letno zgodovino. Na prvem takem sejmu je sodelovalo 17 založb. Sejem, ki so ga prirejali na dve leti, bo odslej vsako leto. Za razliko od velikih knjižnih sejmov po svetu je namenjen predvsem obiskovalcem, predstavitvi novosti in drobnih prodaji, v prihodnosti pa tudi elektronskemu založništvu. Na sejmu so podelili vrsto nagrad avtorjem in založbam, obiskovalci so se

Draga Gelič, Ferntree Guly: Marija, vse k tebi hiti

lahko srečali s pesniki in pisatelji, založbe so predstavljale knjižne novosti. Organizatorji so se letos posebej spomnili 70-letnice pesnika Toneta Pavčka in 120-letnice rojstva Otona Župančiča.

Slovenski bralci lahko med knjižnimi novostmi sežejo tudi po romanu, ki prihaja iz Avstralije. Pri Študentski založbi je v zbirki Beletrina izšel roman Nobelovega nagrajenca Patricka Whitea Tetina zgodba.

HISTORIČNI SEMINAR - V okviru Znanstvenoraziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti deluje tudi Historični seminar. Ta je 26. novembra organiziral predavanje profesorja socialne in kulturne antropologije iz Perth Roberta Tankinsona. Avstralski gost je predaval o zemljiških pravicah domorodcev in o tem, kako si različne politične skupine te pravice razlagajo.

Kaj pričakuješ od letošnjega božiča?

Mnogo let je minilo odkar sta Jožef in Marija pričakovala malo dete – Jezuščka. Letos smo vprašali naše ljudi, kaj pričakujejo od božiča. Takole so nam odgovarjali...

Vedno se veselim božiča. Na ta dan je cela naša družina skupaj.

Veronica Smrdel

Celo leto trdo delam. Za božične praznike se najbolj veselim počitka.

Katarina Peršič

Kot vsako leto, si za ta božič želim veselja, zadovoljstva in zdravja za vse ljudi. Želim si tudi, da bi imeli vsi dovolj hrane.

Lenti Lenko

Vesela bom, če bom imela veliko čokoladno torto in bom med svojimi dragimi.

Kristina Cestnik

Božični prazniki me najbolj spominjajo na lepo preživete tedne na morju v Mt. Elizi.

Maks Korže

Vsako leto se vsi sorodniki zberemo pri enem od nas. Veselim se dneva, ko je cela družina skupaj, sedemnajst odraslih in sedem vnukov.

Mellisa Bratina

V Avstraliji praznujem že 38 let. Želim si le, da bi Jezušček prinesel zdravja moji družini.

Marija Mejač

Prvi božič v Avstraliji je bil leta 1949 v Bonegilli. Mnogo božičev je že za nami. Letos si želiva le, da bi bila naša družina skupaj in bi bili vsi zdravi.

Marija in Tone Brne

Najbolj si želim zadovoljstva in miru po celem svetu.

Lidija Lapuh

Vasja Koman, Melbourne: Pričakovanje

Lepo je, ko pride čas za odpiranje daril. Veselim se tudi polnočne maše v slovenski cerkvi.

Adrijan Butinar

Komaj čakam božične praznike. Zame pomenijo počitek in razvedrilo s prijatelji ob toplem vremenu.

Tanja Maršič

Jaz pričakujem vesel božič s svojo družino. Življenje je kratko, torej moramo biti veseli, kadar smo vsi skupaj.

Mary Žele

Od letošnjega božiča pričakujem mir in dobro voljo med ljudmi. Pravijo, da je božič čas darovanja. Vemo, da je mnogo ubogih ljudi na svetu. Škoda, da se to zgodi samo enkrat na leto! Božični čas je lep, po trgovinah in po cesti slišiš božične pesmi.

Barbara Smrdel

Božična zgodba

Barbara Smrdel

Pred mnogo, mnogo leti, so v kraju blizu Betlehema živeli trije prijatelji. Kobilica Klara, tiček Tonček in osliček Oto. Vsak dan so se skupaj igrali na polju in se zabavali od jutra do večera.

Nekega dne, bilo je blizu meseca decembra, so se zmenili, da se gredo igrat drugam. Hoteli so videti druge kraje in srečati nove prijatelje. Dogovorili so se, da ne bodo o tem nič povedali svojim staršem, kajti oni bi bili hudi nanje.

Drugi dan so zgodaj vstali in se odpravili na pot. Vodil jih je tiček Tonček in jih pripeljal do brega lepe reke. Všeč jim je bil ta kraj. Veseli so bili tudi, da starši ne vedo, kje so. Ves dan so tekali, skakali in plavali. Bilo jim je tako lepo, da so pozabili na uro. Ko so bili trudni in lačni, so se le odpravili domov. Spet jih je vodil tiček Tonček. Hodili so in hodili. Pa je zaklicala kobilica Klara: "Tonček, mimo tega drevesa smo šli že trikrat."

"Ti si pa res pametna", je rekel tiček Tonček, "mi smo šli že mimo petdesetih dreves, kako sploh lahko veš, katero je katero?"

"Vem," je rekla Klara, "to drevo je edino, ki je brez listja."

"Veš kaj, Tonček," je rekel osliček Oto, "jaz mislim, da ima ona prav, tudi če je ženska. Tudi

jaz se spomnim tega drevesa." "No, pa ti vodi!" se je razjezil tiček Tonček.

"Kako naj vodim, ko pa ne vemo, kje smo."

Tonček, Oto in Klara se se nekaj časa prepirali. Tonček in Oto sta vpila, da so ženske sitne, Klara je trdila, da so moški trmasti. Medtem se je počasi stemnilo. "Fantje," je rekla Klara, "zakaj se kregamo? Tema je in poti domov ne najdemo."

Utihnili so in se usedli - Tonček na vejo, Klara in Oto na travo. Malo so premišljevali, a izhoda niso našli. Potem so začeli misliti na starše in kako bodo hudi. Najprej je začela jokati Klara, potem pa še Tonček in Oto. Kdo bi si mislil, da se bo ta lepi dan tako končal?

Nenadoma so nizko na nebu zagledali svetlo zvezdico. "Morda nam bo zvezdica pokazala pot domov," je rekla Klara. Vsi trije so bili za to, da se zaupajo zvezdici. Začeli so ji slediti. In glej, bolj so se ji bližali, svetlejša je postajala. Potem so stali na robu jase in zagledali skromen hlevček, nad katerim je sijala njihova zvezda vodnica. Stopili so

bližje in videli prelep prizor - Marijo z Jožefom in na slami novorojeno dete, Jezuščka.

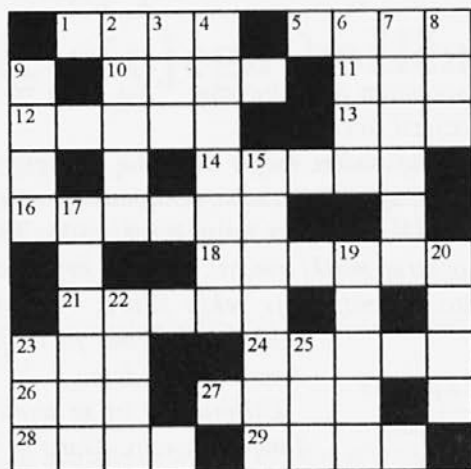
Od vsepovsod so prihajali ljudje gledat ta čudež, med njimi tudi zaskrbljeni starši, ki so vsepovsod iskali svoje neubogljive otroke in jih tukaj našli.

Tako se je vse srečno končalo na božični dan.

Vasja Koman, Melbourne: Sveta družina

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Rešitev križanke iz prejšnje številke:

VODORAVNO: 1. podobno; 4. par; 7. perje; 8. togota; 11. ADK; 12. Emil; 13. toga; 15. rabin; 16. uteha; 20. hlev; 23. oder; 24. Ule; 25. Sibila; 26. metla; 27. EBO; 28. Dorica.

NAVPIČNO: 1. Peter; 2. okolice; 3. opat; 4. prag; 5. ajda; 6. rek; 9. Oma; 10. gib; 14. oktober; 17. Edi; 18. Hel; 19. arara; 20. hleb; 21. leto; 22. vsad; 24. Ume.

Za pravilno rešitev križanke je bil izžreban Jože Grilj, ki bo po pošti prejel knjigo.

VODORAVNO: 1. kosilo; 5. morski glavonožec z lovkami; 10. kopno sredi morja; 11. nasprotno od 'dol'; 12. obrežna ptica; 13. osemnajsta, štiriindvajseta in prva črka abecede; 14. obsežno literarno delo, novela; 16. razteleshevalec (tisti, ki se ukvarja z anatomijo); 18. počitniška hišica; 21. ptica ujeta; 23. nizek ženski glas pri petju; 24. mesto v koprskem primorju; 26. pretakanje solz; 27. rešen (po starem); 28. ženin ali možev brat; 29. tatarsko ime za reko Volgo.

NAVPIČNO: 2. ni zdrava; 3. plesna figura pri četvorki; 4. gospodarsko središče Goriških Brd z vinsko kletjo; 6. razvedrilo, zabava; 7. nasprotno od neznan; 8. pisana papiga; 9. šivanka; 15. omehčati; 17. ime knjige; 19. spremljevalci boga Erosa v grški mitologiji; 20. del roke; 22. včasih se je rabila pri oranju; 23. vzklík, če se spečeš; 25. sorodnik, ki to postane s poroko.

V Mislih bomo od te številke naprej objavljali še posebej zanimive stare fotografije, na katerih ni nobenih podatkov. Vas, dragi bralci, pa prosimo, da nam pišete, če na njih morda koga prepoznate ali veste kje ali kdaj je bila fotografija posneta.

Tokrat smo času primerno izbrali fotografijo Miklavževega obdarovanja. Malce drugačna je kot tiste, ki smo jih vajeni, saj se je tokrat sveti Miklavž z otroki dobil na prostem, v gozdu. Fotografija je precej velika in črnobela, zanima pa nas, kdo je Miklavž, kdo so otroci in morda celo, kdo je parkelj, ki straši zadaj. Pišite nam na naslov Misli, za vaše sodelovanje pa boste tudi simbolično nagradjeni.

Uredništvo

ANEKDOTA

Francoski pisec komedij Robert de la Motteango, markiz de Flers, je bil nasprotnik posojanja knjig; imel je bogato knjižnico, ki jo je ljubosumno varoval.

“Knjige, je govoril, “so kot psi: zveste, ubogljive, mirne in vedno pripravljene, da nas razvesele. Gorje, če jih posodimo! Užaljene so in se ne vrnejo nikoli več.”

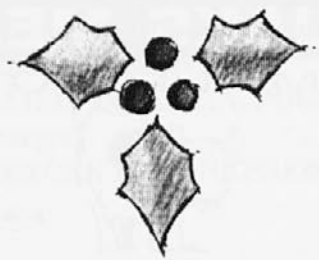
Posebna ponudba

Misli lahko v prihodnje naročite tudi na kaseti.

To je možnost za vse, ki zaradi poslabšanega vida težko berete.

Prosimo, da nam pomagate in obvestite o tem vse, ki bi jim lahko s tem pomagali priti v stik s slovensko besedo.

Oglasite se na uredništvo Misli.

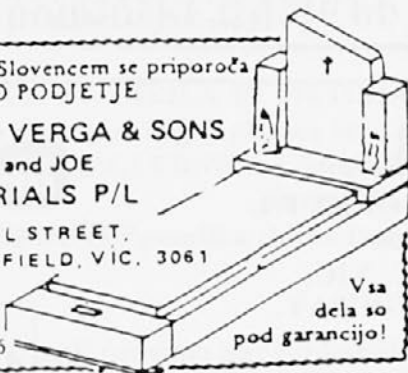

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

TOBIN BROTHERS
a better way

Viktorijskim Slovincem na uslugh v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 3940 1277
CRANBOURNE (03)	3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

TRIMU

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!

Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P. O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7777

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.
Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134
Phone: (02)747 4028

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

CM
COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Videokasete iz Baragove knjižnice

SLOVENIA - film o lepotah Slovenije v angleščini, primerno darilo za vaše avstralske prijatelje, cena je 25 dolarjev

PODAJMO SI ROKE - 23. mladinski koncert, ki je bil v Sydneyju oktobra 1997, cena \$20.

TAM NA VRTNI GREDI (30 minut) - pojeta Tanja Meža in Maja Lesjak, na citrah ju spremlja Marjan Marinšek. Cena je 10 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, dveurna videokaseta o papeževem obisku, vse od njegovega prihoda do slovesa na brniškem letališču. Cena je 25 dolarjev.

JEZUS - triinosemdesetminutna videokaseta o Jezusovem življenju v slovenščini po izredno ugodni ceni, samo 6 dolarjev.

PATER BAZILIJ VALENTIN, POGREB (30 minut) - oddaja s televizijske postaje Chanel 31, cena je 16 dolarjev.

30 LET - HENČEK IGRA NAPREJ, cena 25 dolarjev.

Spominske izdaje ob obletnicah naših cerkva

30-LETNICA SV. CIRILA IN METODA V KEWJU - triurna videokaseta s slavnostnim programom z naslovom Poživi plamen vere, ki je v tebi. Cena je 25 dolarjev.

SPOMINSKA RAZGLEDNICA s fotografijami treh avstralskih slovenskih cerkva in oltarjev \$1.50

V ZORENJU DUŠE - pesniška zbirka Ivana B. Legiša \$15

Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING 1998 in SLOVENIA and EUROPE

Departing from Adelaide-Brisbane-Canberra-Hobart-Melbourne
and Sydney

Book now for SPECIAL airfares .

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

~~~~~
SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .**

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel / Donvale Travel
**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**
Telefon: 9 842 5666